Stuk **985** (2006-2007) – Nr. 1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

27 oktober 2006

BELEIDSBRIEF

Media

Beleidsprioriteiten 2006-2007

ingediend door de heer Geert Bourgeois,
Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

INHOUD

Blz.

Media – een wereld in beweging 5
1. Instandhouden van een pluriform landschap 10
1.1. Een sterke slagkrachtige openbare omroep 10
1.1.1. Het VRT-decreet 10
1.1.2. De nieuwe beheersovereenkomst 11
1.1.2.1. Voorbereiding en totstandkoming 11
1.1.2.2. Inhoudelijk 11
1.1.3. Verdere ontwikkelingen bij de VRT 16
1.1.4. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 17
1.2. Particuliere omroepen 18
1.2.1. Particuliere televisieomroepen 18
1.2.1.1. Stand van zaken 18
1.2.1.2. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 19
1.2.2. Particuliere regionale televisieomroepen 20
1.2.2.1. Stand van zaken 20
1.2.2.2. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 21
1.2.3. Particuliere radio-omroepen 22
1.2.3.1. Stand van zaken 22
1.2.3.2. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 22
1.3. Geschreven pers 23
1.3.1. Steun aan de geschreven pers 23
1.3.1.1. Stand van zaken 23
1.3.1.2. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 24
1.3.2. Leesbevordering en Media-educatie: het project “Kranten in de klas” 24
1.3.2.1. Stand van zaken 24
1.3.2.2. Beleidsinvulling tijdens volgende periode 25
1.3.3. Kwaliteitsvolle journalistiek steunen 25
2. Toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod 28
2.1. Doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden 28
2.2. Vlamingen van allochtone afkomst 29
2.3. Vlamingen in het buitenland 30
2.3.1. Het Beste van Vlaanderen en Nederland 30
2.3.2. Radio Vlaanderen Internationaal 31
2.4. Bescherming van minderjarige kijkers. 31
3. Digitalisering van de mediadistributiekanalen ondersteunen 33

3.1. Inleiding 33
3.2. Doelstellingen en uitgangspunten 36
3.3. Frequentieplanning voor digitale omroep via de ether en de Regionale Radiocommunicatie Conferentie (RRC-06) om de Vlaamse spectrumruimte veilig te stellen voor omroepdoeleinden. 36
3.4. Naar een oordeelkundig en toekomstgericht spectrumbeheer 37
3.5. Overgang van analoge naar digitale ether 38
4. Digitaal Vlaanderen 40
4.1. Situering 40
4.2. Uitvoering van het Digitaal Actieplan 40
4.2.1. De Vlaamse Regering gaat de uitdaging van het Europese actieplan “i2010” aan 40
4.2.2. De Vlaamse Regering blijft verder investeren in innovatie als hefboom voor ICT, met bijzondere aandacht voor de KMO’s. 41
4.2.3. De Vlaamse Regering blijft verder werken aan de digitale media en digitale inhoud en diensten. 41
4.2.4. De Vlaamse Regering investeert in e-vaardigheden als hefboom voor de werkgelegenheid en brug over de digitale kloof. 42
4.2.5. Vlaanderen wil zelf het goede voorbeeld geven en de overheidsdienstverlening verbeteren door het aanwenden van ICT (e-government) 42
4.2.6. Vlaanderen wil dat toepassingen tot stand komen die een echte meerwaarde hebben of de levenskwaliteit verhogen en daarbij zelf het goede voorbeeld geven 43
4.2.7. De Vlaamse Regering wil actief meewerken aan een geïntegreerd beleid. 43
4.3. Opvolging 44
4.3.1. Commissie Digitaal Vlaanderen. 44
4.3.2. Europese en internationale dossiers. 44
4.3.3. Projectinventaris 44
4.3.4. Monitoring van de digitale kloof. 44
5. Toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator 45
5.1. Waarom was een nieuwe regulator nodig? 45
5.2. Structuur en opdrachten van de VRM. 45
5.3. Inwerkingtreding van de VRM 46
5.4. Werking van de VRM in 2006 46
5.5. Aandachtspunten voor de Vlaamse Regulator voor de Media in 2007 46
6. Vlaamse bevoegdheid voor omroep en telecommunicatie 48
6.1. Een veranderend Europees kader – Televisie zonder grenzen 48
6.2. Bevoegdheid voor elektronische communicatienetwerken 49
6.3. Samenwerkingsakkoord betreffende regulatoren elektronische communicatie en koppeling met de etherproblematiek 50

6.4. Beroep tot vernietiging van het Franse Gemeenschapsdecreet inzake radio- en televisieomroep. 51
6.5. Problematiek billijke vergoeding 52
Lijst van gebruikte afkortingen 53
Bijlagen 55
1. Resoluties en moties Media – Parlementair jaar 2005-2006 57
2. Doelstellingen beleidsbrief Media 2007 61

Beleidsbrief Media 2007

Media – een wereld in beweging.

Het is al vaker gezegd: het medialandschap evolueert continu en steeds sneller.
De digitalisering en convergentie tussen distributie en inhoud, tussen PC en TV versnellen. De individualisering van de communicatie en in het mediagebruik manifesteert zich. Nieuwe multi- en crossmediale communicatievormen steken de kop op en zorgen voor ingrijpende veranderingen, nieuwe verwachtingen en veranderende verhoudingen.

Iedereen redacteur.

Weblogs of blogs bijvoorbeeld bestaan reeds enkele jaren, maar kennen vooral de laatste tijd een sterk toenemende populariteit en groeien uit tot een totaal nieuw medium. Een weblog is een vorm van website waar de maker (of makers) frequent nieuwe gegevens, commentaren, nieuws of informatie over zichzelf of over een bepaald onderwerp publiceert in een soort dagboekstijl. Een typische blog combineert tekst, afbeeldingen en bevat links naar andere blogs, webpagina's of verwijst naar andere media. Daarnaast zijn andere vormen ontstaan die zich meer toeleggen op bvb. video (vlog), audio (podcasting) of afbeeldingen (photolog).

Een blog wordt meestal door individuen opgezet, maar kan ook door een groep van personen of een bepaalde organisatie opgezet worden. Ook kranten en beroepsjournalisten zijn actief met weblogs bezig en bepaalde succesvolle weblogs worden zelfs opgekocht door mediagroepen.
In feite betekent dit dat momenteel zowat iedereen met inzet van beperkte middelen redacteur kan worden en wereldwijd kan publiceren.

Het blijkt dus zeer duidelijk dat de interactie op het web toeneemt. De mensen willen er niet enkel meer informatie terugvinden, maar willen er ook hun eigen ding doen.
Bovendien spreekt het fenomeen lang niet meer enkel de jongere "nieuwe media"-adepten aan. Ook de oudere generatie laat zich niet onbetuigd. Zo biedt bijvoorbeeld. seniorennet.be bij ons de mogelijkheid om gratis een eigen blog aan te maken. Een senior van 79 jaar werd recent razend populair via YouTube.com, een zeer succesvolle website waar de mensen hun eigengemaakte videofilmpjes kwijt kunnen. Met zelfgemaakte videofragmenten spreekt de senior zijn kijkers toe vanuit zijn oude sofa. Met deze videofragmenten wist hij onlangs een groot en trouw publiek van o.a. jeugdige vloggers op te bouwen.

Met de komst van de populaire weblogs die meteen een fenomeen werden en miljoenen bezoekers trokken, bleek meteen ook een nieuwe economische sector gecreëerd in die zin dat ook klassieke media weblogs beginnen op te kopen. Het recentste voorbeeld is de overname van de videowebsite YouTube.com door de internetzoekmachine Google. Met de overname was een bedrag gemoeid van 1,3 miljard euro. Dit was meteen de grootste overname in het (acht jaar oude) bestaan van Google. Weblogs brengen ook informatie die ons anders misschien niet zou kunnen bereiken: denken we aan de voorbeelden van mensen uit oorlogsgebieden of uit minder democratische landen, die via weblogs toch hun verhaal ongecensureerd aan de wereld kwijt kunnen. Sommigen noemen de weblogs dan ook een spiegel van de maatschappij omdat ze vertellen over de wereld rondom ons.

Het wordt dus stilaan minder evident om te refereren aan "de" mediawereld omdat uiteindelijk iedereen kan participeren, iedereen kan redacteur worden en publiceren. Dit heeft verregaande consequenties die moeilijk in regelgeving te vatten zijn maar die stilaan wel hun weg vinden in de jurisprudentie, bijvoorbeeld op het vlak van het recht op bronnengeheim. Op 7 juni 2006 velde het Arbitragehof een arrest met potentieel verreikende gevolgen voor de toepassing van de wet van 7 april 2005 tot bescherming van de journalistieke bronnen. Het Hof breidde het toepassingsgebied *ratione*

personae uit waardoor vandaag iedereen die informatie bestemd voor het publiek verzamelt, redigeert, produceert of verspreidt via een medium, dus niet enkel de professionele journalist, zich kan beroepen op het bronnengeheim.

Nu het veel eenvoudiger wordt om te publiceren, betekent dit niet alleen dat het volume aan gepubliceerde informatie gigantisch toeneemt, maar ook dat het steeds moeilijker wordt om de waarde van de aangeleverde informatie in te schatten. Er blijkt bovendien een kruisbestuiving plaats te vinden waarbij informatie van de ene bron wordt overgenomen door de andere (bloggers die informatie uit de traditionele media overnemen), maar ook vice versa (journalisten die hun nieuws gaan zoeken op de blogs van amateur-journalisten). Waar vroeger over het 'nieuws' uitsluitend bericht werd door professionele journalisten of semi-professionelen via de traditionele kanalen (kranten, radio, televisie), kan men nu spreken over burgerjournalistiek door bloggers die zelf rechtstreeks gaan publiceren.

Daarnaast ontstaan ook nog tussenvormen waarbij tips aangeleverd worden door burgers (cfr. 4040 of 4545) en die, na screening, dan door journalisten en redacties worden verwerkt tot nieuwsitems. Ook CNN heeft een website opgericht om foto's of filmpjes van belangrijke gebeurtenissen naar de nieuwszender te sturen, die ze als andere tips zullen behandelen en eventueel verwerken tot publicaties.

Om een beter zicht te krijgen op de nieuwe trends inzake e-publishing, werd in maart 2006 een interdisciplinair onderzoeksproject naar e-publishing in Vlaanderen opgestart (FLEET - FLEmish E-publishing Trends). Het onderzoek wordt door een consortium van onderzoeksgroepen uitgevoerd in opdracht van het IWT en wil een Vlaams kennisplatform opbouwen rond e-publishing waarbinnen sociologische, legale, economische en technische aspecten elkaar ontmoeten.

<u>Nood aan geloofwaardige en betrouwbare informatiebronnen.</u>

Bij al deze ontwikkelingen rijst wel de vraag wat de betrouwbaarheid is van al de aldus verspreide informatie. In Nieuw-Zeeland is een voorbeeld gekend van een negentienjarige actrice die zich voordeed als een ongelukkige tiener van vijftien jaar. Op die manier slaagde zij erin honderdduizenden surfers in de ban te houden met haar dagboek aangevuld met filmfragmenten. Een ander fenomeen is het misbruik van het nieuwe medium van de weblog voor commerciële doeleinden, waarbij de informatie gemanipuleerd wordt.

In het kluwen van informatie hebben de mensen nood aan geloofwaardige en betrouwbare informatiebronnen. De traditionele media zoals kranten, radio en (openbare) televisie namen deze taak ter harte en werden vroeger algemeen beschouwd als de referenties. Het publiek wordt echter, en terecht, steeds kritischer en neemt niet zomaar alles meer voor waarheid aan. Dit is een evolutie die wereldwijd kan vastgesteld worden. Veel mensen zijn er vandaag vast van overtuigd dat je de berichtgeving in kranten of op televisiezenders niet meer kan vertrouwen, want die zijn allemaal te links, of te rechts, of gewoon in de handen van de multinationals. Voor die mensen hebben de blogs de plaats van die oude media al overgenomen.

Uit de statistieken die de Studiedienst van de Vlaamse Regering verzamelde blijkt dat ook in Vlaanderen het vertrouwen in de pers en de media laag is. Hoewel de 'vertrouwensbarometer' voor de Vlaamse pers in 2006 met anderhalve punt toenam, blijft hij toch bijzonder laag hangen op 20. Het blijkt bovendien dat de kwaliteit van de berichtgeving wel eens te lijden heeft onder de steeds hardnekkiger race naar scoops, de deadlines en de sterke economische druk om te scoren om zo de oplage of de kijkcijfers te verhogen. Onvolledige, gekleurde of pertinent verkeerde informatie draagt niet bij tot het vertrouwen in de media. Recente voorbeelden zoals een bijgewerkte foto van het bombardement op Beiroet of het publiceren, ook door bekende journalisten, van interviews die nooit plaats vonden of van een reisverslag van een prins vóór de reis heeft plaatsgevonden, tasten de geloofwaardigheid van gevestigde kwaliteitskranten/tijdschriften aan.

Het is nodig om het vertrouwen in de media te herstellen. De mensen moeten er opnieuw van overtuigd raken dat de informatie die hen daar wordt verstrekt gecheckt, correct en volledig is. Dit herstel van vertrouwen is echter een werk van lange adem. Vertrouwen moet je immers verdienen door aangehouden inspanningen, nauwkeurig aftoetsen van de informatie, sterke onderzoeksjournalistiek en het strikt hanteren van deontologische codes.

Het is ook daarom dat ik de onderzoeksjournalistiek in mijn beleid extra wil stimuleren, onder meer door het expliciet opnemen ervan in de beheersovereenkomst met de VRT en door de extra steun aan het Fonds Pascal Decroos. Media die nog fouten begaan– niemand is onfeilbaar – moeten dit ook tijdig en eerlijk kunnen toegeven en de correcte informatie alsnog onverkort verspreiden.

Gratis kranten

Een andere internationale tendens is het stijgende succes van de gratis kranten die, gefinancierd door advertenties, aangeboden worden aan het pendelende of winkelende publiek.
In Londen kan de pendelaar ondertussen kiezen uit 4 verschillende gratis kranten: London Metro, Thelondonpaper, London lite, City AM. In Vlaanderen wordt elke weekdag de gratis krant Metro (Concentra) verspreid via kiosken in stations en metro. Op zondag is “De zondag” (Roularta) beschikbaar bij de bakker. Metro richt zich vooral op pendelaars, studenten en andere reizigers met korte artikels en reportages. De Zondag brengt nieuwtjes van het weekend, alsook een overzicht van de berichtgeving van de voorbije week.

De reclame-inkomsten van de gratis kranten stijgen overal, want hun hoofdzakelijk jonge en stedelijke lezers vormen een zeer interessant publiek voor de adverteerders. Meer en meer traditionele krantenuitgevers brengen dan ook zelf gratis kranten op de markt ter compensatie van de dalende inkomsten uit verkoop en advertenties van hun betalende kranten. Het succes van deze kranten op klein formaat werkt blijkbaar ook inspirerend op de betalende krantenmarkt. Bijna alle (Vlaamse) kranten hebben ondertussen een restyling ondergaan qua lay-out en qua formaat.

Op zich kan je moeilijk bezwaar hebben tegen het gratis aanbieden van informatie aan het publiek. Anderzijds wil ik toch enkele kanttekeningen maken/ een pleidooi houden voor het behoud van de leefbaarheid van de Vlaamse pers. Deze gratis publicaties worden gefinancierd via de advertentiemarkt. Bijgevolg is het de bedoeling om met deze publicaties/reclame een zo groot mogelijk publiek te bereiken Dit betekent dan ook dat men inhoud en aanpak vooral gaat toespitsen op de interesses van een kapitaalkrachtige groep (jonge stedelijke lezers). Dit leidt vooral tot korte artikels met veel aandacht voor onderwerpen als lifestyle en multimedia. De scope is dus beperkter dan in een ‘tradionele’ betalende krant. Diepgaande onderzoeksjournalistiek, editorialen of duiding bvb. rond politieke of maatschappelijke thema’s zijn eerder beperkt.
Het is dus wel zeer belangrijk dat hiernaast ook nog een pluriforme pers actief is met onafhankelijke redacties, die zorgt voor een breed aanbod van correcte en volledige informatie en die met een kritische kijk duiding brengt over het maatschappelijke gebeuren in Vlaanderen. Een breed aanbod is ook bij de publieke omroep cruciaal. Door dit breed aanbod zullen mediagebruikers niet enkel programma’s binnen hun eigen interessesfeer consumeren, maar worden ze ook met nieuwe zaken en met inhoud die ze wellicht zelf niet zouden opzoeken, in contact gebracht.

Digitale televisie

Ondanks de remmende voorsprong door de hoge bekabelingsgraad in Vlaanderen, stijgt het marktaandeel van digitale televisie gestaag. Vorig jaar lanceerden Telenet en Interkabel digitale televisie via de klassieke teledistributiekabel. Belgacom pakte uit met digitale televisie via de telecommunicatiekabel. De VRT biedt sinds enkele jaren digitale televisie en digitale radio aan via de ether. In juni 2006 werd bovendien in Vlaanderen digitale televisie via de satelliet geïntroduceerd door TV Vlaanderen.

Professor Erik Dejonghe van de Universiteit Gent verwacht dat er tegen einde 2006 370.000 digitale televisiekijkers zullen zijn, goed voor een aandeel van 15,4 % van alle televisiehuishoudens. Hij verwacht tegen einde 2007 zelfs een groei tot 590.000, of 24.6% digitale penetratie.

Daarnaast zat er het voorbije jaar andermaal beweging in het Vlaamse perslandschap.

Corelio(voorheen VUM)
Na 30 jaar gaat de Vlaamse Uitgeversmaatschappij (VUM), de groep achter De Standaard, Het Nieuwsblad en Het Volk, verder onder de naam Corelio. De groep wil onder meer samenwerken met de provinciale radio-omroepen en verder groeien in de huis-aan-huisbladen.
Via Mediabel (Les Editions de l'Avenir, Passe Partout, en Radio Nostalgie) is Corelio ook actief over de taalgrens.

Corelio participeert in geen enkele landelijke televisieomroep, maar heeft via Sydes wel belangen in de regionale omroep ROB (100%), de Vlaamse audiovisuele Regie (10%) en het productiehuis Caviar (49,5%). Corelio participeert via de nv De Vijver ook voor 40% in Woestijnvis.

De Persgroep
De Persgroep liet de business units NV Aurex, NV De Morgen en NV Magnet Magazines samensmelten tot een multimediaonderneming met als naam De Persgroep Publishing. Deze onderneming dekt alle print- en internetactiviteiten en heeft als doel de technologie en de expertise te centraliseren en te werken in een efficiënte structuur.

De Persgroep Publishing wil de mogelijke convergenties tussen de titels zoveel mogelijk uitspelen. De directie benadrukte dat de redacties onafhankelijk zouden opereren.

Deze groep geeft volgende titels uit: De Morgen, Het Laatste Nieuws/De Nieuwe Gazet, Dag Allemaal, Goed Gevoel, Joepie, TV-Familie en Woef.

De Persgroep investeert eveneens in de Vlaamse Media Maatschappij (50%), ATV, Q-Music Nederland, Mediafin, de Nederlandse Zone/-magazines en Eco Print Center.

De Persgroep heeft na recente overnames bovendien een aandeel van vijftig procent in Mediafin. De andere vijftig procent is in handen van Rossel. Mediafin is de gezamenlijke koepel boven de twee beurskranten in België, namelijk De Tijd in Vlaanderen en L'Echo aan Franstalige kant.

Roularta Media Group

Roularta Media Group (RMG) geeft tientallen printmedia uit in Vlaanderen en daarbuiten. De belangrijkste titels in Vlaanderen zijn Knack /Weekend Knack, Plus Magazine, Trends, De Streekkrant, de Krant van West-Vlaanderen, enz.

RMG participeert voor 50% in de Vlaamse Media Maatschappij, en de regionale televisieomroepen Focus en WTV. Daarnaast is RMG ook nog met Kanaal Z aanwezig op de audiovisuele markt.

RMG verwacht een meerwaarde uit de overname van Groupe Express Expansion. Deze overname werd op 26 september 2006 afgerond. De titelcombinatie Knack / Weekend Knack zal dan ook in Frankrijk als voorbeeld worden genomen voor L'Express / L' Express Mag.

Met deze overname worden ook besparingen beoogd op het vlak van papier, prepress, drukwerk en redactie.

Momenteel heeft Roularta een omzet van 85% in België en 11% in Frankrijk. Nu wordt dit 61% voor België en 36% voor Frankrijk.

Concentra

Concentra geeft in Vlaanderen Het Belang Van Limburg, De Gazet Van Antwerpen en Metro uit.
Avalon overkoepelt de audiovisuele activiteiten van Concentra Media: de participaties in de regionale tv-zenders TVLimburg (100%), ATV (50%) en Kanaal 3 (100%), de exploitatie van de Telekranten van TVL en Kanaal 3, de activiteiten van het productiehuis Havana (100%) en de exploitatie van de regionale radio Antwerpen 1.

Sanoma

Sanoma Magazines Belgium is een divisie van **Sanoma WSOY**, het Finse mediaconcern met dagbladen, televisie, radio, kiosken en tijdschriften, dat in 2001 de consumententijdschriftengroep van VNU overnam. Het hoofdkantoor van de divisie is gevestigd in Diegem. Sanoma Magazines Belgium geeft in Vlaanderen **16 eigen magazines en meer dan 100 internationale magazines uit**. Een greep uit het assortiment: Humo, Libelle, Story, Flair, …

***

Als Vlaams minister voor de Media wil ik de belangen van de Vlaamse mediagebruikers blijven centraal stellen. Mijn voornaamste doelstellingen zijn:
- het instandhouden van een sterke Vlaamse openbare omroep.
- het geven van alle kansen aan de particuliere omroepen.
- het verzekeren van een gewaarborgde toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod,
- het ondersteunen van de digitalisering van de communicatie in de samenleving,
- het overbruggen van de digitale kloof,
- het toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator,
- een volledige Vlaamse bevoegdheid voor het hele luik van media en telecommunicatie.

1 Instandhouden van een pluriform landschap

1.1 Een sterke slagkrachtige openbare omroep.

De Vlaamse regering wil een moderne, slagkrachtige en onafhankelijke VRT, die zich de komende 10 jaar kan handhaven als een van de beste en best geleide openbare omroepen van Europa. Bovendien moet de VRT de publieke omroep van en voor zes miljoen Vlamingen blijven.

1.1.1 Het VRT-decreet

Het nieuwe VRT-decreet werd door het Vlaams Parlement goedgekeurd op 10 mei 2006.

Waarom een nieuw decreet?

Het Vlaams Regeerakkoord (2004-2009) bepaalde reeds dat "in het decretaal raam voor de VRT in een versterkte controlemogelijkheid wordt voorzien op het vlak van financiële transparantie o.a. wat betreft commerciële activiteiten en reclame-inkomsten."

Het Vlaams Parlement gaf op 6 december 2004, door een met redenen omklede motie, de regering de opdracht om een regelgeving uit te werken voor meer financiële transparantie en een beter evenwicht in de beheersstructuur van de VRT, volgens de principes van 'deugdelijk bestuur'.

Ook de Europese Unie vroeg een actualisering en verduidelijking van het decreet. Dit bleek uit de vragen en bemerkingen van de Europese Commissie naar aanleiding van klachten van de Vlaamse commerciële omroepen tegen de VRT. De Commissie benadrukte o.a. de nood aan een effectief toezicht op de VRT door een onafhankelijke instantie en aan een nauwkeurigere omschrijving van wat publieke dienstverlening is en wat niet. Daarnaast stelde ze dat de VRT enkel met belastinggeld kan gefinancierd worden voor de specifieke openbare omroeptaken die ze moet vervullen, zoniet zou dit leiden tot concurrentievervalsing ten nadele van de commerciële omroepen.

Krachtlijnen van het decreet.

Het nieuwe decreet schept ten eerste duidelijkheid in de beheersstructuur van de VRT met evenwichtige interne bestuursverhoudingen en meer democratische inspraak.
De taken van zowel de gedelegeerd bestuurder als de raad van bestuur worden duidelijk afgelijnd, zodat duidelijk is wie waarover mag beslissen, wie wat mag controleren, wie waarin en wanneer inspraak heeft. Dit zal nog verder worden uitgewerkt in een specifiek charter.
De raad van bestuur wordt een volwaardig bestuursorgaan, met een grotere rol en verantwoordelijkheid en is bevoegd voor strategische beslissingen.
Nieuw is dat ook de raad van bestuur kan versterkt worden met maximaal 3 onafhankelijke bestuurders, experts op het vlak van media- of bedrijfsbeleid.

De bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder worden uitdrukkelijk opgesomd. Het management behoudt alle bevoegdheden om de VRT onafhankelijk te blijven besturen. Om de onafhankelijkheid van de VRT te garanderen werd vastgelegd dat de gedelegeerd bestuurder exclusief bevoegd is voor het personeelsbeleid en het vaststellen van het uitzendschema en het programma-aanbod. De Raad van Bestuur kan zich hier dus niet in mengen.
De regeringscommissaris ziet toe op de naleving van de openbare opdracht van de VRT en op de wettelijkheid van de activiteiten van de VRT, inclusief de merchandising- en nevenactiviteiten.

Europa kijkt steeds meer en steeds strikter toe op de aanwending van belastinggeld voor activiteiten die weinig of niets te maken hebben met de publieke taakstelling van overheidsbedrijven. Daarom komt er een strikt onderscheid tussen de publieke omroeptaak en de commerciële activiteiten van de openbare omroep. De publieke omroeptaken blijven ongewijzigd: informatie, educatie, cultuur,

ontspanning en sport.

Inzake de merchandising- en nevenactiviteiten legt het nieuwe decreet duidelijke voorwaarden vast. Zo moeten ze als doel hebben de programma's of diensten binnen de publieke opdracht te ondersteunen, de verspreiding ervan te bevorderen of de kosten ervoor te verlichten. De activiteiten moeten zelfbedruipend zijn en een aparte boekhouding moet de transparantie verzekeren. Ze moeten ook tegen marktconforme voorwaarden worden uitgevoerd en mogen niet leiden tot ernstige concurrentieverstoring. De merchandising- en nevenactiviteiten moeten passen in een door de Raad van Bestuur goedgekeurd kader. Zo is de openheid en de democratische controle verzekerd.

Tot slot bevat het decreet ook enkele, eerder technische, wijzigingen met betrekking tot de toepassing door de VRT van het comptabiliteitsdecreet, de interne auditfunctie en het auditcomité van de VRT en de interne auditdienst van de Vlaamse Gemeenschap.

Verdere opvolging.

De raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder zullen, in onderling overleg, de wijze waarop zij hun bevoegdheden uitoefenen vastleggen in een "VRT-Charter Deugdelijk Bestuur" dat ter kennisgeving wordt bezorgd aan de Vlaamse Regering.

De VRT zal een kader voor het verrichten van merchandising- en nevenactiviteiten uitwerken, dat vooraf moet goedgekeurd worden door de raad van bestuur.

1.1.2 <u>De nieuwe beheersovereenkomst:</u>

1.1.2.1 <u>Voorbereiding en totstandkoming</u>

De Vlaamse overheid heeft de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT zorgvuldig voorbereid.

Onder wetenschappelijke begeleiding van dr. Tomas Coppens (Universiteit Gent) werd enerzijds een synthese opgemaakt van het bestaande wetenschappelijke onderzoek over de opdracht en de rol van de openbare omroep en anderzijds werd een publieke bevraging van burgers en organisaties in Vlaanderen georganiseerd. Tevens werd advies gevraagd aan de Mediaraad en andere adviesorganen zoals de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland.

Op 16 juni legde de Vlaamse regering de grote krijtlijnen en het financiële kader voor de beheersovereenkomst vast.

Tijdens 6 vergaderingen tussen mijn kabinet en het directiecomité van de VRT werden de ontwerpen besproken en werd verder onderhandeld.

Uiteindelijk werd de definitieve tekst van de beheersovereenkomst op 19 juli goedgekeurd door de Vlaamse Regering en door de Raad van Bestuur van de VRT.

De officiële ondertekening van de nieuwe beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap door de gedelegeerd bestuurder en door mijzelf gebeurde op 20 juli 2006.

1.1.2.2 <u>Inhoudelijk:</u>

1) <u>Uitdagingen en uitgangspunten</u>

Het staat vast dat de VRT in de digitale wereld zijn rol moet en zal spelen. De VRT zal eerst en vooral - ook in het digitale tijdperk - een openbare omroep blijven die zich richt tot alle Vlamingen. Dit betekent dat de VRT zijn taken prioritair moet blijven uitoefenen zoals hij dat nu doet, met een

kwalitatief aanbod dat ontspanning combineert met informatie, educatie en cultuur. Het aanbod op de klassieke, generalistische netten blijft daarom een absolute prioriteit, met daarnaast een digitaal aanbod dat deze taken nog beter uit de verf doet komen.

De publieke omroep moet de Vlamingen als gemeenschap ook verbinden. Zeker in deze tijden van mondialisering en individualisering is een openbare radio- en televisieomroep bij uitstek een medium ter bevordering van de sociale cohesie.

De nieuwe beheersovereenkomst erkent dan ook ten volle de maatschappelijke meerwaarde van de VRT - ook in een digitale omgeving - op cultureel, maatschappelijk, democratisch, sociaal en economisch gebied.

De openbare opdracht van de VRT werd in de nieuwe beheersovereenkomst duidelijk en ruim omschreven. De VRT brengt prioritair nieuws en informatie en cultuur, en daarnaast sport, kennis en wetenschap (educatie), Vlaamse Identiteit (audiovisuele producties en muziek van eigen bodem) en ontspanning.

Hiernaast werden in deze beheersovereenkomst nog drie toegevoegde openbare omroepopdrachten vastgelegd, namelijk de renovatie van het omroepgebouw (ToM of Totale oMbouw), onderzoek en innovatie in de media en de conservering en ontsluiting van het archief door digitalisering ervan.

2) Belangrijkste krachtlijnen van deze beheersovereenkomst:

A .Brede opdracht uitgewerkt in een geïntegreerd driesporenbeleid

De VRT moet in zijn programma-aanbod aandacht besteden aan diverse domeinen: nieuws en informatie, cultuur, sport, kennis en wetenschap, Vlaamse Identiteit en ontspanning.

De VRT zal zijn aanbod in de digitale omgeving brengen via een geïntegreerd driesporenbeleid. Dit wordt uitvoerig omschreven in artikelen 4 en 5 van de beheersovereenkomst.

In deze context wordt niet meer gedacht ‘per net’ maar volgens drie niveaus van aanbod of drie sporen. Deze drie sporen spelen permanent op elkaar in en creëren zo een breed en doeltreffend aanbod. Basisvoorwaarde voor een succesvol driesporenbeleid is wel het behoud en de verdere versterking van de generalistische netten.

In Spoor 1 signaleert de VRT over een domein als onderwerp in programma’s op de generalistische netten. Spoor 2 brengt specifieke programma’s over die domeinen, maar nog altijd op de generalistische netten. Spoor 3 brengt een specialistisch thematisch aanbod dat crossmediaal (via diverse mediaplatformen) wordt uitgedragen. In het derde spoor zullen de nieuwe media (internet en mobiel) en de innovatieve mediatechnologie dan ook een belangrijke rol spelen.

B. Vlaamse identiteit.

Om het aanbod van Vlaamse cultuur op de VRT te garanderen, werden voor het eerst streefcijfers vastgelegd voor Vlaamse producties:

- 50 % van de uitgezonden programma’s op de generalistische televisiekanalen tussen 18u en 23u moeten Vlaamse TV-producties en co-producties zijn;
- minstens 20% van de muziektijd op radio moeten Vlaamse muziekproducties zijn.

Tevens moet minstens één VRT radiokanaal door het publiek herkend worden als een radio met een Nederlandstalig muziekprofiel.

De VRT engageert zich om te blijven investeren in Vlaamse fictie en zal hiertoe een samenwerkingsovereenkomst afsluiten met het VAF (Vlaams Audiovisueel Fonds).

C. Digitaal Cultuurkanaal

De VRT kreeg de opdracht om zo snel mogelijk een digitaal televisiekanaal Cultuur te creëren en zal hiervoor een samenwerking aangaan met de private sector en in het bijzonder de structureel gesubsidieerde kunstensector.

Het specialistisch thematisch cultuuraanbod in het derde spoor wordt ruim ingevuld en bevat ook cultureel toerisme, erfgoed, amateurkunsten, volkscultuur, jongerencultuur en het aanbod uit het sociaal-cultureel veld. De VRT zal zijn specialistisch thematisch cultuuraanbod crossmediaal aanbieden op radio, televisie, internet en mobiel. De VRT zal ook een multimediaal en participatief webplatform opzetten dat het cultuuraanbod ondersteunt en dat fungeert als het centrale platform van het culturele VRT-aanbod.

Daarbij verbindt de VRT er zich toe het aantal uren dat hij op de generalistische netten aan cultuur besteedt, minstens te behouden en streeft er zelfs naar die te verhogen.

D. Crossmediale aanpak

De VRT brengt zijn aanbod via alle relevante media: radio, televisie, Internet en mobiel en via alle voor de mediagebruiker relevante analoge en digitale netwerken.

De VRT zal zich hierbij technologieneutraal opstellen door open normen te steunen, te promoten en zelf te gebruiken. De VRT zal geen exclusieve overeenkomsten sluiten met distributeurs voor de distributie van zijn aanbod en zorgt er tevens voor zijn niet-lineair aanbod, zijn multimediadiensten, de interactieve en verrijkende toepassingen, marktconform aan het publiek aan te bieden.

E. Verrijkte inhoud, Interactiviteit, Aanbod op Aanvraag

De VRT zal in zijn digitaal aanbod diensten ontwikkelen voor elke gebruiker met verrijkingen, interactiviteit en aanbod op aanvraag (afgekort “VIA”).

Verrijkte Inhoud (V) betekent dat de VRT bij de bestaande programma’s meer achtergrondinformatie en andere extra’s aan de geïnteresseerde mediagebruiker zal bieden.

Via Interactieve programma’s (I) wil de VRT er voor zorgen dat de mediagebruikers meer betrokken worden en actief deelnemen aan de doelstellingen van de aangeboden programma’s. De VRT zal gradueel zijn interactief aanbod uitbreiden. Hierbij zal de focus liggen op interactiviteit die relevant is voor de doelgroep én die toegevoegde waarde oplevert voor het programma en/of de mediagebruiker.

De VRT ontplooit en introduceert tevens actief 'aanbod op aanvraag' (A). De programma's van de nieuwsdienst, “Net gemist” en “Het archief” worden aangeboden aan alle digitale tv-platformen die video-on-demand ondersteunen en dat tegen dezelfde voorwaarden. Op dit moment zijn ze ter beschikking bij Telenet Digital TV en Belgacom TV. Het nieuws op deze manier aan de kijker aangeboden blijft gratis.

F. Vernieuwing in het programma-aanbod

In het programma-aanbod worden nieuws en duiding uitgebreid en volledi ger, met meer items over cultuur, wetenschap, justitie en economie en grotere inspanningen op het vlak van onderzoeksjournalistiek. Cultuur komt via het driesporenbeleid uitgebreid aan bod in zowel generalistische en specialistische thematische programma’s. De VRT moet ook een zo groot mogelijke diversiteit aan sportdisciplines brengen.

G. De realisatie van een digitaal productieplatform

Om mee te evolueren in het veranderende medialandschap, moet de VRT uitgroeien tot een omroeporganisatie die zich digitaal ontplooit in aanbod, productie en distributie. Als basis hiervoor wordt het digitale productieplatform (de Digitale MediaFabriek of kortweg DMF) door de VRT verder ontwikkeld. Als platform zal DMF de bestaande productieomgevingen verder integreren, moderniseren en automatiseren.

Dankzij DMF kan de VRT evolueren naar een open digitaal mediabedrijf, dat op een vlotte manier kan samenwerken met externe bedrijven zoals productiehuizen, andere omroepen, distributiebedrijven en overheidinstellingen. Met DMF bereidt de VRT zich ook voor op de overgang van standaard definitie televisie naar hoge definitie televisie vanaf 2008.

H. slechthorenden en slechtzienden

De VRT zal maximale inspanningen leveren om zijn aanbod toegankelijk te maken voor slechthorenden en slechtzienden. De ondertiteling van televisieprogramma's wordt uitgebreid tot 95% in 2010. Bij de hernieuwing van zijn websites zal de VRT de sites maximaal realiseren conform het Blindsurfer-label. Tevens zal de VRT onderzoeken in welke mate hij de televisieprogramma's op een gebruiksvriendelijke wijze toegankelijk kan maken voor de slechtzienden. Indien dit haalbaar blijkt, zullen de eerste experimenten opgezet worden bij Ketnet.

3) Een nieuw productiebeleid

De VRT investeert permanent in zijn interne productie en zal hiertoe het eigen productiehuis omvormen tot een bedrijfsafdeling (Ipro).

De VRT zorgt ervoor dat hij steeds alle competenties zelf ter beschikking heeft die nodig zijn om nieuws en duiding, strategische programma's en cruciale programmaslots in te vullen.

4) Het kwaliteitsbeleid

De VRT zal zich profileren als een kwaliteitsomroep zowel naar inhoud, naar vorm als naar taalgebruik.

De VRT zal instrumenten uitwerken die toelaten de onderscheiden dimensies van kwaliteit permanent op te volgen, zowel voor televisieprogramma's, radioprogramma's als nieuwe mediadiensten.
Over deze kwaliteitscontrole en –verbetering wordt jaarlijks gerapporteerd in een apart hoofdstuk van het jaarverslag.

5) De financiering

A. Basis financieringsenveloppe

Voor de vastlegging van de basis financieringsenveloppe voor 2007-2011 werd vertrokken van de dotatie van 2006: 268,3 miljoen euro. De overheidsdotatie stijgt met 25 miljoen euro naar 293,3 miljoen euro in 2011, of een stijging van 9,3 %.

in duizend euro	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**
basisfinanciering	268.300	279.000	286.000	286.000	288.100	293.300

Voor de realisatie van het cultuurkanaal kunnen bijkomende financieringsbronnen aangesproken worden. De Vlaamse Regering zal de realisatie van deze inkomsten faciliteren.

Tevens komen de opbrengsten die voortvloeien uit de verzelfstandiging van het zenderpark en de toewijzing van etherfrequenties toe aan de VRT, ondermeer met het oog op initiatieven die inspelen op de mogelijkheden die digitalisering biedt (interactiviteit, DIVA, etc.). Hetzelfde geldt voor de eventuele valorisatie van onroerend goed door de VRT.

Bovendien wordt onderzocht in welke mate er vanuit de beschikbare budgetten van cultuur en/of wetenschappelijk onderzoek een bijkomende bijdrage kan geleverd worden tot het digitaliseren en ontsluiten van het VRT-archief (DIVA), en dit via samenwerking met Vlaamse kennisbedrijven en -centra.

B. Onderzoek en innovatie

In het kader van de bevoegdheid van de minister bevoegd voor wetenschappelijk onderzoek en innovatie werden de volgende middelen toegekend voor de werking van e-VRT:

in duizend euro	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**
Totaal	3837	3907	3979	4052	4126

Ik verwijs in dit verband naar de beleidsbrief van de bevoegde minister.

C. Financiering toegevoegde opdracht: ToM (Totale ombouw)

Voor de financiering van de renovatie van het Omroepcentrum wordt door het Centraal Financieringsorgaan van de Vlaamse overheid een kredietlijn toegekend van jaarlijks 10 miljoen euro. In 2012 kan nog een laatste schijf van 6,5 miljoen euro worden opgenomen.
De terugbetaling van de kredietlijn zal gebeuren na voltooiing van de renovatie. De VRT engageert zich om de kredietlijn zo snel mogelijk terug te betalen in functie van zijn kaspositie, maar in ieder geval uiterlijk einde 2021.

D. Andere inkomsten

De VRT mag jaarlijks netto maximaal 40,9 miljoen euro (geïndexeerd vanaf 2007) omzet uit verkoop van reclameruimte op zijn radiokanalen genereren. Via alliantiepartnerships inzake TV-sponsoring mag in 2007, net zoals in 2006 het geval was, maximaal 8,7 miljoen euro netto-omzet worden gegenereerd. Dit bedrag wordt daarna afgebouwd. De netto-omzet zal in 2008 maximaal nog 4,5 miljoen euro mogen bedragen en voor de verdere looptijd van de nieuwe beheersovereenkomst wordt het totaal aan inkomsten uit televisiesponsoring (inclusief evenementen) afgetopt op een bedrag van 10 miljoen euro.

6) Duur en evaluatie

De overeenkomst gaat in op 1 januari 2007 en geldt voor een periode van vijf jaar (2007-2011).

Omdat de mediamarkt en de technologie echter continu en snel wijzigen, zal er na 3 jaar een evaluatie gebeuren van het medialandschap en de rol van de openbare omroep als universele dienstverlener. Dit evaluatiemoment maakt het mogelijk om de openbare omroepopdracht van de VRT eventueel bij te sturen en uit te breiden in functie van de evoluties van de mediamarkt.

Na 18 maanden moet de VRT ook reeds een eerste maal rapporteren over de verbetering van de kostenstructuur en efficiëntie. Afhankelijk van de resultaten hiervan kan de VRT eventueel een extra digitaal nieuws- en informatieaanbod realiseren.

1.1.3 Verdere ontwikkelingen bij de VRT

De VRT werkt intensief aan de verfijning van zijn radioprofielen. Het innovatieproject van Radio 1 wordt in 2007 verder gezet. Het regionale nieuwsaanbod van Radio 2 werd in 2006 sterk uitgebreid. Klara wordt ingepast in het cultuurproject van de VRT. Donna zal zijn signaalfunctie over gebeurtenissen in de samenleving op het vlak van cultuur, nieuws, sport, media, … nog meer uitspelen. Studio Brussel zal zijn doelgroep "jongeren" verfijnen en zal tegelijk trachten zijn aanbod te verbreden met de uitbouw van een jongerenplatform op het internet.

Nadat Eén en Canvas in 2005 hun innovatietrajecten hadden doorlopen, werd ook het derde televisienet in 2006 geherprofileerd. Ketnet voerde in 2006 een subsegmentatie (Ketnet, K-tje en NT) in om beter aan te sluiten bij de behoeften van de jongste mediagebruikers. In 2007 wordt hierop verder gebouwd. In 2007 zal Ketnet zijn aanbod ook op andere mediaplatformen uitbreiden door de start van een eigen radiozender op Ketnet.be en een nieuwe versie van KetnetKick.

De VRT heeft in 2006 zijn cultuurproject uitgebreid bekend gemaakt. Met een driesporenbeleid wil de VRT zijn culturele opdracht nog beter vervullen: aandacht voor cultuur in programma's op de generalistische netten (spoor 1), cultuurprogramma's op de generalistische netten (spoor 2) en een thematisch cultuuraanbod (spoor 3). De VRT tracht vanaf eind 2006 dit driesporenbeleid in de praktijk vorm te geven. De nieuwe Beheerovereenkomst 2007-2011 laat de VRT toe om in 2007 te starten met een cultuurkanaal via digitale TV. Tegen 1 december 2006 moeten - aan de hand van een addendum bij de beheersovereenkomst - de VRT-cultuurplannen concreet vastgelegd worden.

In het kader van zijn culturele opdracht wijst de VRT ook op het crossmediale project Monumentenstrijd. In de periode najaar 2006–begin 2007 focussen verschillende radio- en tv-programma's en een internetsite op het Vlaamse monumentaal erfgoed. Met de steun van de Vlaamse Minister bevoegd voor onroerend erfgoed krijgt de winnaar van de wedstrijd een extra fianciële ondersteuning.

Om zijn informatie-opdracht ook in het digitale medialandschap zo goed mogelijk te kunnen blijven vervullen, heeft de VRT Het Nieuwsproject opgezet dat ertoe moet leiden dat de verschillende nieuws- en sportdiensten van de VRT (radio, TV, online) in de toekomst samenwerken als een eengemaakte nieuws- en sportdienst. De eengemaakte nieuwsdienst sluit aan bij de evolutie naar een crossmediale media-organisatie. Door de fusie (die in 2007 voltooid moet worden) zal er met eenzelfde inzet van mensen en middelen meer aanbod kunnen gemaakt worden zowel voor nieuws als voor sport. Deze zullen ervoor zorgen dat de Openbare Omroep zijn informatie-opdracht nog beter zal vervullen.

De VRT besteedt veel aandacht aan sport in zijn radio- en tv-aanbod. Een gewaardeerd en opmerkelijk programma is Vlaanderen Sportland op Eén. Dit programma focust op de sporter in plaats van op de sport. Het programma gaat niet over sportprestaties maar belicht het sportplezier, de gezondheid, de mensen achter de schermen, jonge sporters, … Het wordt financieel ondersteund door de Vlaamse overheid. In het voorjaar van 2006 werd een eerste reeks gelanceerd. In het najaar volgde reeds een tweede reeks. Met het programma Marathon heeft de VRT dan weer een wetenschappelijke documentaire reeks opgezet rond het lichaam en het levenspatroon bij het aangaan van sportieve uitdagingen.

Om ook in de toekomst een media-aanbod te brengen dat door de mediagebruikers wordt gewaardeerd is het voor de VRT belangrijk de nadruk te blijven leggen op de meerwaarden van een crossmediale aanpak. Een crossmediaal productieproces garandeert dat de ingezette mensen en middelen efficiënter ingezet worden en dat de mediagebruiker een meer diepgaand en meer uitgebreid aanbod kan krijgen over een bepaald thema. Ook in de komende jaren zal de VRT zijn crossmediaal aanbod versterken.

1.1.4 Beleidsinvulling tijdens volgende periode.

In de beheersovereenkomst, die ingaat op 1 januari 2007, zijn diverse nieuwe elementen opgenomen die in de komende periode verdere praktische stappen vereisen.

Zo wordt voor het nieuwe op te starten digitale cultuurkanaal tegen uiterlijk 1 december 2006 een addendum bij de beheersovereenkomst opgesteld om de voorwaarden, het financieel plan (met inbegrip van het verwerven van sponsorinkomsten) en de concrete startdatum van dit cultuurkanaal te regelen. Tevens wordt onderzocht hoe een samenwerking met CultuurNet Vlaanderen kan opgezet worden.

De VRT engageert zich ook om te blijven investeren in Vlaamse kwalitatieve programma's (fictie, animatie, documentaire). De VRT zal een samenwerkingsovereenkomst sluiten met het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF).

De nieuwe Vlaamse Regulator voor de Media (zie hoofdstuk 5) zal toezicht houden op de naleving door de VRT van de inhoudelijke bepalingen van de beheersovereenkomst en hierover jaarlijks rapporteren aan de Vlaamse regering. Hiertoe zullen de VRM en de VRT gezamenlijk de meetsystemen voor de vastgelegde performantiemaatstaven bepalen. De VRT zal ook instrumenten uitwerken die toelaten de onderscheiden dimensies van kwaliteit op te volgen (voor televisie, radio en nieuwe mediadiensten).

In de beheersovereenkomst werd de onderzoeks- en innovatieopdracht toegevoegd aan de opdrachten van de openbare omroep. Tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap zal een aparte overeenkomst gesloten worden waarin de uitvoeringsmodaliteiten inzake de rapportering, opvolging en valorisatie alsook de financiering en uitbetaling van de middelen vastgelegd worden.

Momenteel worden de mogelijkheden onderzocht voor een verzelfstandiging van het VRT-zenderpark. Als de Vlaamse gemeenschap beslist tot de verzelfstandiging van het zenderpark, zullen de nodige afspraken hiervoor in een aparte overeenkomst uitgewerkt worden.

Voor DIVA (het gedigitaliseerde audiovisueel archief van de VRT) zullen de Vlaamse gemeenschap en de VRT een aparte overeenkomst maken om de regels inzake financiering en uitbetaling van de middelen, de aanpak en de rapportering van de opvolging vast te leggen.

Om de nieuwe beheersovereenkomst te kunnen uitvoeren en de financiële gezondheid van de onderneming op korte, middellange en lange termijn te kunnen garanderen, dient de VRT enerzijds haar huidige kostenstructuur (inzonderheid exploitatie, personeelskost en afschrijvingen) te reduceren, en anderzijds een progressieve efficiency-verbetering te realiseren. Na 18 maanden zal de VRT een eerste maal rapporteren over de behaalde resultaten en de verdere haalbaarheid van de vooropgestelde financiële doelstellingen.

Het onderzoek van de Europese Commissie naar de financiering van de VRT

Na een klacht vanuit de particuliere sector, heeft de Europese Commissie een verzoek tot informatie gericht aan de Vlaamse minister voor media. In hetzelfde dossier stelde zij later nog bijkomende vragen. In beide gevallen heb ik hierop uitvoerig geantwoord. De Commissie heeft nu in het kader van artikel 17 lid 2 van de procedureverordening een brief verstuurd over de verenigbaarheid van de financiering door de Vlaamse Gemeenschap van de VRT met de Europese regels.

Belangrijk is dat de Commissie de financiering van de VRT kwalificeert als bestaande steun: steun die op het moment van de inwerkingtreding van het verdrag nog geen steun vormde. De Commissie vraagt echter nog meer verduidelijking op een aantal punten. Ik zal op korte termijn meer informatie aan de Commissie verstrekken, en eventueel verdere maatregelen overwegen.

1.2 Particuliere omroepen

1.2.1 Particuliere televisieomroepen

1.2.1.1 Stand van zaken

Het Vlaamse televisieomroeplandschap kent niet alleen een sterke openbare omroep. Ook de particuliere televisieomroepen hebben doorheen de jaren en elk een eigen sterke positie verworven in het medialandschap. Deze positie is niet alleen gebaseerd op een deugdelijk aanbod, ze vloeit meer en meer ook voort uit een eigen profiel van de verschillende commerciële omroepen, die daarbij ook streven naar een gediversifieerd en hoogstaand kwalitatief aanbod met aandacht voor producties van eigen bodem. De evolutie naar dergelijke pluralistisch aanbod komt aldus de totale Vlaamse audiovisuele sector ten goede, van investeringen in Vlaamse producties tot het verankeren van de Vlaamse eigenheid.

Het streven naar een pluralistisch en divers aanbod heeft, met de ontwikkeling van digitale televisie, aan nieuwe particuliere omroepen meer mogelijkheden gegeven om hun signalen te laten verdelen over verschillende platformen.

Vandaag zijn in Vlaanderen 30 erkenningen uitgereikt aan particuliere landelijke Vlaamse omroepen. De meest recente zijn VTMZomer, Plus TV en EXQI Vlaanderen.

Particuliere omroepen die zich richten tot gehele Vlaamse Gemeenschap:

VTM	VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ NV
Kanaal Twee	VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ NV
Event TV	EVENT TV VLAANDEREN NV
Kanaal Z	VLAAMSE BUSINESS TELEVISIE NV
Vitaya	MEDIA AD INFINITUM NV
Jim TV	VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ NV
VIJFTV	SBS BELGIUM NV
VT4	SBS BELGIUM NV
Netwerk Televisie	NV NTV
Actua TV	BVBA ACTUA TV
TMF	MTV NETWORKS BELGIUM BVBA
Life!TV	NV Life!TV Broadcasting Company
S TV	BVBA Vlamex
Okay TV	NV Okay Media
EXQI Vlaanderen	NV EURO 1080
VTMZomer	VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ NV

Doelgroep- en thema-televisie-omroepen:

Euro 1080	NV EURO 1080
Move-X TV	NV Prime Projects Media Group
Move-On	NV Prime Projects Media Group
Plus TV	VZW 55 Plus Televisie

Betaalomroepen:

Prime Action	NV TELENET
Prime One	NV TELENET
Prime Movies	NV TELENET
Carrousel	NV TELENET

Prime Fezztival	NV TELENET
11TV PPV	Skynet iMotion Activities NV
ViaCalcio	Skynet iMotion Activities NV
11TV	Skynet iMotion Activities NV
Prime Sport	NV TELENET
Prime Sport 2	NV TELENET

Op dit moment hebben enkel Netwerk Televisie, Okay TV en Plus TV de uitzendingen nog niet gestart.

Naast het systeem van erkenningen van particuliere televisieomroepen voorziet de Vlaamse regelgeving ook in het systeem van aangifte of melding van televisiediensten. Deze relatief nieuwe vorm van omroepen die zich vooral heeft ontwikkeld via de platformen van Telenet en Belgacom, (bijvoorbeeld door de functionaliteit van programma-aanbod op aanvraag) maar ook via het internet, wordt vaker dan vroeger aangemeld.

In 2005 zijn er 8 aanmeldingen en in 2006 is er 1 aanmelding voor televisiediensten gebeurd.

1.2.1.2 Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De ontwikkeling van dergelijk gediversifieerd media-aanbod vereist een regelgevend kader dat deze initiatieven optimaal tot hun recht kan laten komen. Een sterke openbare omroep is belangrijk, maar daarnaast wil ik ook aan de private omroepen volop kansen geven.

Reclame vormt dé inkomstenbron voor de commerciële omroepen. De opbrengsten van televisiereclame staan wereldwijd onder druk, onder meer door internationale en sectorale verschuivingen van reclamebudgetten en reclamepakketten, nieuwe technieken, verdere individualisering door digitalisering). Commerciële omroepen moeten vaak ook nog rekening houden met de buitenlandse concurrentie. Ook in Vlaanderen is dit het geval. De Vlaamse private omroepen staan daarom voor de uitdaging om creatief op zoek te gaan naar nieuwe inkomstenbronnen.
Het eerste Vlaamse decreet waarbij regels werden opgelegd inzake reclame op radio en televisie dateert van 12 juni 1991. De Vlaamse wetgever koos er toen voor om op meerdere punten strenger te zijn dan de Europese richtlijn 89/552/EEG van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (Richtlijn “Televisie zonder Grenzen”).

Het huidige artikel 101, §6 van de gecoördineerde mediadecreten bepaalt niet alleen dat kinderprogramma’s niet mogen worden onderbroken voor reclame, maar ook dat in de onmiddellijke omgeving van kinderprogramma's geen reclame of telewinkelen mag worden uitgezonden. Met onmiddellijke omgeving wordt bedoeld binnen een tijdsbestek van vijf minuten vóór en na het kinderprogramma. Aangezien de zogeheten “vijfminuten-regel” enkel van toepassing is op de Vlaamse omroepen en niet op de omroepen uit de ons omringende landen, zelfs niet indien deze omroepen in Vlaanderen via de kabel verdeeld worden, veroorzaakt deze regel een belangrijk concurrentieel nadeel voor de Vlaamse particuliere omroepen. Het gevolg is dat de vijfminuten-regel zijn effect verliest. Een ander en nog veel belangrijker gevolg van de huidige vijfminuten-regel is dat er hierdoor bij de Vlaamse particuliere omroepbedrijven minder wordt geïnvesteerd in kinderprogramma’s in het algemeen, en in eigen Vlaamse kinderprogramma’s in het bijzonder. Dit kan uiteraard nooit de bedoeling geweest zijn van de vijfminuten-regel.

Om onze eigen Vlaamse particuliere omroepen volop alle kansen te geven, dringt een zekere versoepeling van de huidige Vlaamse reclameregels zich op, steeds binnen de perken van de huidige tekst van de Richtlijn en zonder vooruit te lopen op de toekomstige herziening ervan (zie 6.1 Een veranderend Europees kader – Televisie zonder grenzen).

De Regering wil met een decreetswijziging de regels inzake de herkenbaarheid van reclame en telewinkelen vereenvoudigen, het regime voor onderbrekingen van audiovisuele producties voor reclame versoepelen, de "vijfminuten regel" inzake reclame rond kinderprogramma's schrappen, de huidige regelgeving inzake het vermelden van producten of diensten in televisieprogramma's met de bedoeling ze als prijs ter beschikking te stellen vereenvoudigen, en een meer overzichtelijke regeling voor sponsoring op radio en televisie realiseren. Het onderbreken van kinderprogramma's voor het invoegen van reclame- of telewinkelspots blijft evenwel verboden.

Het regelgevend proces wordt eerstdaags op het niveau van de Vlaamse Regering afgerond, waarna ik het ontwerp in het Vlaams Parlement zal indienen.

Nadat het parlement dit ontwerp van decreet heeft goedgekeurd zal ik - in samenspraak met de Vlaamse commerciële omroepen, de consumenten- en gezinsorganisatie - het initiatief nemen om in consensus specifieke bepalingen over reclame en sponsoring gericht op kinderen en jongeren toe te voegen aan de code voor reclame en sponsoring op radio en televisie. Indien een consensus niet haalbaar blijkt, zal ik zelf het initiatief nemen om de gedragscode in die zin aan te passen, en de Vlaamse Regering een voorstel terzake voorleggen.

Daarnaast verwacht ik van de Vlaamse commerciële omroepen dat zij blijven investeren in de programmering van kwalitatieve kinderprogramma's en in Vlaamse producties voor kinderen. De Vlaamse Regering zal het initiatief nemen om de investeringen in kwalitatieve programmering voor kinderen te vergroten.

1.2.2 Particuliere regionale televisieomroepen

1.2.2.1 Stand van zaken

De regionale omroepen hebben een onmiskenbare plaats verworven in het Vlaamse medialandschap en blijven deze sterke positie ook behouden. Zowel uit de kijkcijfers als uit de waarderingscijfers blijkt dat de Vlaamse kijker de regionale informatie als een onmiskenbaar deel beschouwt van de informatie waar hij naar op zoek is.

Het is dan ook belangrijk om er over te blijven waken dat deze regionale omroepen in de optimale omstandigheden hun taken als informatiebron dicht bij de lokale gemeenschap kunnen uitvoeren. Dit houdt niet enkel dat we oog moeten hebben voor hun positie inzake inkomsten uit de reclamesector, maar ook dat we binnen de bestaande middelen en mogelijkheden oog hebben voor een betere bescherming en mogelijkheden voorzien voor steun.

Op 15 december 2005 sloot ik daarom een principeverklaring met de Niet-Openbare Regionale Televisieverenigingen Vlaanderen vzw (hierna: NORTV). NORTV is de koepelorganisatie van de 10 Vlaamse regionale televisieomroepen (ATV, AVS, Focus, Kanaal 3, Ring TV, ROB Televisie, RTV, TV Brussel, TV Limburg en WTV). Deze overeenkomst geldt voor de periode 2006 – 2007 en zal nadien worden geëvalueerd.

De Vlaamse Regering en NORTV verklaren dat zij wensen samen te werken om:
- de kwaliteit, de diversiteit en de pluriformiteit van het aanbod van regionale informatie te behouden en te versterken;
- programma's te ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden;
- de decretale opdrachten zoals vastgelegd in artikel 71 van de Vlaamse decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 uit te voeren;
- de regionale televisieomroepen te betrekken bij de communicatie tussen de Vlaamse Regering en de bevolking.

Om deze doelstellingen te realiseren, worden in 2006 de volgende subsidies aan de regionale televisieomroepen toegekend:
- een eenmalige subsidie per regionale televisieomroep om te investeren in apparatuur om via teletekst programma's te ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden. Daarnaast wordt jaarlijks een subsidie van 50.000 euro ter beschikking gesteld voor gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van programma's voor doven en slechthorenden;
- een jaarlijkse subsidie voor iedere regionale televisieomroep voor de uitvoering van de decretale opdrachten, zoals vastgelegd in artikel 71 van de gecoördineerde mediadecreten, in het bijzonder voor de verzorging van programma's die de betrokkenheid van de burgers bij hun regionale leefwereld moeten vergroten;
- een subsidie voor iedere regionale televisieomroep voor algemene opleidings- en vormingsprojecten voor jonge journalisten om de kwaliteit, de diversiteit en de pluriformiteit van het aanbod te bevorderen. Met deze subsidie wil ik wijzen op het belang van de regionale omroepen als kweekvijver voor nieuwe talentvolle jonge mensen in de mediasector.

Sinds 20 september 2006 worden de nieuwsuitzendingen op alle Vlaamse regionale televisieomroepen ondertiteld via teletekstpagina 888.
Bovendien is op de regionale teletekstpagina's nu ook een altijd actuele selectie van het informatieaanbod van de Vlaamse Infolijn ter beschikking om zo de burgers via dit extra kanaal nog beter te informeren.

1.2.2.2 Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De in 2006 opgestarte subsidielijn zal, met uitzondering van de eenmalige investeringssubsidie voor apparatuur, in 2007 opnieuw ter beschikking zijn van de regionale televisieomroepen. In overleg met de regionale omroepen zal worden bekeken hoe het vrijgekomen budget (dit is het bedrag dat in 2006 als eenmalige investeringssubsidie wordt toegekend) het best aangewend kan worden ter ondersteuning van het digitaal aanbod van de regionale omroepen.

Momenteel leven een aantal discussies over het zendgebied van regionale omroepen.
In Vlaanderen kan een regionale omroep alleen bekeken worden in het eigen verzorgingsgebied. Op die manier wordt een onderlinge concurrentiestrijd voorkomen. Tegelijk stellen we vast dat de franstalige regionale omroepen niet onderworpen zijn aan een dergelijke beperking. Dit heeft er reeds toe geleid dat de Brusselse regionale omroep Télé-Bruxelles door Belgacom zou worden aangeboden in Vlaanderen. Op basis van de Europese regelgeving, het discriminatieverbod en het gelijkheidsbeginsel kwam de Vlaamse Regulator voor de Media tot het besluit dat de doorgifte op de kabel van deze omroep niet kan worden geweigerd.

Ik heb contact opgenomen met Belgacom en na mijn tussenkomst heeft Belgacom afgezien van het voornemen om Télé-Bruxelles in Vlaanderen aan te bieden.

Ik wil nagaan of de bepalingen rond de regionale omroepen in het decreet voor verbetering vatbaar zijn. Hierbij moeten drie doelstellingen voor ogen gehouden worden:
1) Er mag geen benadeling zijn van de Vlaamse regionale omroepen t.o.v. de Franstalige;
2) De eigenheid van de Vlaamse regionale omroepen moet bewaard blijven;
3) Ook de Vlaamse regionale omroepen moeten volop toegang hebben tot en inspelen op de digitale ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld. video-on-demand.

Ik zal, nadat ik het standpunt van NORTV hierover heb ontvangen, het initiatief nemen om de regelgeving ter zake te actualiseren.

1.2.3 Particuliere radio-omroepen

1.2.3.1 Stand van zaken

Het radiolandschap in Vlaanderen blijft om verschillende redenen één van de aandachtspunten van mijn beleid.

De landelijke commerciële radio's hebben een definitieve doorbraak bereikt. Volgens de laatste CIM-luistercijfers (periode 1 april tot 1 juli 2006) heeft Q-music een marktaandeel van 17,4% van de luisteraars. Hiermee staat Q-music op de tweede plaats na Radio 2. Het marktaandeel van 4FM bedraagt 5,1%.

Anderzijds moeten we vaststellen dat er bij de regionale radio-omroepen een duidelijke malaise heerst. Ondanks de onmiskenbare toegevoegde waarde van het regionale karakter van een radio-omroep, kenden de regionale radio-omroepen tot nog toe weinig succes in Vlaanderen. Gemeten over de periode 24 mei tot en met 25 december 2005 behaalden de regionale radio-omroepen marktaandelen van 0,68% (Antwerpen 1) tot 0,09% (FM Limburg). In die omstandigheden is dit medium economisch niet leefbaar. Bijna alle regionale radio-omroepen zijn intussen teruggeplooid op non-stop muziekprogramma's. Er is nauwelijks nog sprake van diversiteit in de programmatie.

Er zijn ook aanwijzingen dat er bij een aantal, vooral onafhankelijke, lokale radio-omroepen problemen van leefbaarheid zijn. Zo blijken sommige erkende en vergunde radio-omroepen nooit opgestart te zijn. De Vlaamse Regulator voor de Media heeft dan ook een aantal erkenningen van lokale radio-omroepen die nog niet uitzonden ingetrokken.

Volledigheidshalve wil ik hier nog melden dat, net als in 2005 ook enkele nieuwe radiodiensten aangemeld werden. Radio-omroepen, die zich vooral richten tot uitzendingen via het internet, hebben via het concept van de radiodiensten een (bijkomend) platform tot distributie van hun radiosignalen.
In 2005 zijn er 6 en in 2006 8 aanmeldingen voor radiodiensten gebeurd.

1.2.3.2 Beleidsinvulling tijdens volgende periode

Allereerst is er nog steeds de problematiek van de frequenties. Met de schorsing van het besluit van de Vlaamse regering van 2003 dat de frequenties toewees aan de verschillende particuliere radio-omroepen (arrest 154.605 van de Raad van State van 07 februari 2006) dreigde enorme onzekerheid voor de verschillende radio-omroepen te ontstaan. De koppeling tussen de erkenning door de Vlaamse Regering en de toegewezen frequentie waarop de desbetreffende omroep kon uitzenden was immers virtueel doorbroken door dit arrest. Ik heb dan ook dadelijk het initiatief genomen tot het hernemen van het frequentiebesluit om deze onzekerheden op te heffen. Door het herinvoeren van dit frequentiebesluit, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 1 september 2006 en eerstdaags in het Staatsblad zal gepubliceerd worden, is er opnieuw rechtszekerheid voor de betrokken radiozenders. Een gelijkaardige regeling zal getroffen worden voor het frequentiebesluit VRT.

Op 23 juni 2006 hechtte de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan mijn ontwerp van decreet, dat daarna werd ingediend bij het Vlaams Parlement. In dit ontwerp worden drie regelgevende initiatieven inzake radio samengebracht. Een eerste grote doelstelling is het vervolledigen van het decretaal kader voor digitale radio. Tot nu toe bevatten de gecoördineerde mediadecreten immers geen regeling voor radio-omroepen die uitsluitend digitaal wensen uit te zenden via een vergund radio- of televisieomroepnetwerk. Zij worden in het ontwerp aangeduid als "netwerkradio-omroepen". De modaliteiten van de vereiste vergunningen zullen op korte termijn in een besluit van de Vlaamse Regering worden uitgewerkt.

Een tweede aanpassing betreft de criteria voor de erkenning van particuliere lokale radio-omroepen. Erkende lokale radio-omroepen kunnen immers na hun erkenning de gegevens uit het erkenningsdossier met betrekking tot hun programmatie en hun werking wijzigen, zodat na de

erkenning kan worden afgeweken van de naleving van het ingediende erkenningsdossier. Om die reden worden de erkenningscriteria voor lokale radio-omroepen beperkt tot de informatie over het eigen verzorgingsgebied en de aantoonbare en beschreven band met de lokale gemeenschap. De criteria zullen in een apart uitvoeringsbesluit worden verfijnd. Eens deze uitwerking gebeurd is kan overgegaan worden tot het lanceren van een nieuwe erkenningsronde voor die frequenties die tijdens vorige rondes niet toegekend werden of die ondertussen weer vrij kwamen. Het betreft momenteel een veertiental frequenties.

Door middel van een derde wijziging worden de omroepen verplicht alle omroepsignalen gedurende twee maanden te bewaren. Voorheen sloeg de verplichting enkel op programma's, waardoor bv. reclameboodschappen aan de bewaarplicht ontsnapten.

Verder ligt een ontwerp van decreet voor dat als bedoeling heeft om één rechtspersoon maximaal twee landelijke en/of regionale radio-omroepen te laten uitbaten, om het verbod op ontkoppelde uitzendingen voor landelijke particuliere radio-omroepen te schrappen, om de samenwerkingsmogelijkheden van regionale radio-omroepen onderling en met andere particuliere radio-omroepen te verruimen, en om de mogelijkheid in te voeren voor alle regionale radio-omroepen om te fuseren tot één derde particuliere landelijke radio-omroep. Meteen werd het voorstel meegenomen om de jaarlijkse rapporteringsplicht af te schaffen voor alle particuliere radio-omroepen. Deze plicht houdt in dat ze ieder jaar een werkingsverslag en een financieel verslag moeten bezorgen aan de Vlaamse Regulator voor de Media. Aangezien de opmaak hiervan een belangrijke administratieve last vormt voor de betrokken omroepen, wordt in het kader van de administratieve vereenvoudiging voorgesteld deze verplichting af te voeren. De Kenniscel Wetsmatiging van de Vlaamse overheid berekende, op basis van de gemiddelde uurlonen van wie zulke rapporten moet schrijven, dat dit de omroepen in totaal jaarlijks ongeveer 145.000 euro bespaart (waarvan 128.167 euro bij de 300 Vlaamse particuliere radio-omroepen).

Inmiddels blijven we nog steeds geconfronteerd met storingen op radiofrequenties op de FM-band. Bij ontstentenis van een frequentiebesluit van de Franse Gemeenschap, kan, mag of wil hun regulator voor de Media, de Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, niet optreden tegen die radio-omroepen die geen vergunning meer hebben. Bovendien treedt ook het BIPT, dat de taak van etherpolitie moet uitoefenen, niet op. De onderhandelingen met de Franse Gemeenschap en de federale overheid worden verdergezet. (cfr. infra: 6.3 Samenwerkingsakkoord betreffende regulatoren elektronische communicatie en koppeling met de etherproblematiek.)

Ten slotte overweeg ik de oprichting van een 'Kenniscentrum Radio' in Vlaanderen te ondersteunen. Een dergelijk centrum moet de bestaande kennis rond radio maken in het algemeen verzamelen, de betrokken sectoren in kaart brengen en een kennisdatabase inzake radio uitbouwen.

1.3 Geschreven pers

1.3.1 Steun aan de geschreven pers

1.3.1.1 Stand van zaken

De Vlaamse Regering heeft op 13 oktober 2005 een protocol met de geschreven perssector gesloten. Het legt de fundamenten voor een samenwerking gedurende drie jaar, en loopt tot eind 2007. De looptijd van het protocol kan twee keer stilzwijgend worden verlengd met één jaar. In de loop van 2007 zal, na analyse van de driejarige samenwerking, worden geëvalueerd of een verlenging opportuun is.

In dit protocol hebben de geschreven perssector en de Vlaamse Regering zich geëngageerd om samen te werken rond het behoud van een pluriforme, onafhankelijke en performante Vlaamse geschreven perssector. Ze zijn ervan overtuigd dat de sector een waarborg kan zijn voor de democratie, het

pluralisme, de sociale cohesie en de culturele en taalkundige diversiteit. De verdere uitbouw van kwaliteitsvolle en autonome redacties beschouwen beide partijen hierbij als essentieel. Hieraan wordt vorm gegeven door de vrijwaring van bestaande redactionele competenties en de opbouw van nieuwe noodzakelijke competenties, alsook door de valorisatie van de redactionele output. Deze engagementen zijn een belangrijk gegeven in het licht van bv. concentratiebewegingen.

1.3.1.2 Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De Vlaamse Regering begroot ook voor volgend jaar een budget van 1.000.000 euro voor steun aan de geschreven perssector.

Het bedrag zal worden aangewend voor steun aan projecten die gericht zijn op de vrijwaring en valorisatie van de aanwezige kennis op de redacties. Op die manier kunnen kwaliteitsvolle journalistenkorpsen mee instaan voor het behoud en de ontwikkeling van een kwalitatief, gediversifieerd en economisch leefbaar geschreven perslandschap in Vlaanderen.

De 11 projecten die in het kader van de oproep van 2005 door een jury werden geselecteerd, zullen dit jaar afgerond worden, de voor 2006 geselecteerde projecten worden in de loop van 2007 uitgevoerd.

Ik wil in 2007 het huidige systeem van betoelaging van projecten grondig evalueren en mogelijke alternatieven uitwerken om de effectiviteit van de toegekende middelen te verhogen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld. aan collectieve initiatieven waarbij de verschillende uitgeversgroepen samenwerken rond opleiding, met bijzondere aandacht voor de onderzoeksjournalistiek. Ik zal hierover met de sector overleggen.

1.3.2 Leesbevordering en Media-educatie: het project “Kranten in de klas”

1.3.2.1 Stand van zaken

Sinds het schooljaar 2003-04 loopt in samenwerking met de Vlaamse Dagbladpers en het departement Onderwijs en Vorming het project “Kranten in de klas”, afgekort “KIK”. De doelstelling van het project is scholieren uit het secundair onderwijs te laten kennismaken met de Vlaamse dagbladen als informatiebron. Op die manier wordt getracht om het lezen te bevorderen, alsook bij te dragen tot de vorming van kritisch geïnformeerde burgers. Om dit te bereiken worden in de klaslokalen aan de scholieren gratis krantenpakketten en een werkboek aangereikt. Reeds van in het begin toonden de onderzoeksresultaten een duidelijk positieve respons van zowel leerkrachten als leerlingen.

Gelet op het steeds toenemende succes van het project werd het budget voor 2006 aanzienlijk opgetrokken van 500.000 euro naar 1.200.000 euro. De bijkomende middelen worden aangewend om “Kranten in de klas” ook aan te bieden in lagere scholen, aan onderwijzers, regenten en licentiaten in (aggregaat-)opleiding, jongeren in instellingen en volwassenen via de Centra voor Basiseducatie.

Voor de middelbare scholieren wordt tevens een nieuwsquiz op het getouw gezet om het project ook bij deze doelgroep onder de aandacht te houden.

Om de effecten van het project Kranten in de klas te meten gaf ik aan prof. dr. Karin Raeymaeckers (Universiteit Gent) de opdracht om te onderzoeken of er een wijziging in de houding van leerlingen die aan het project deelnamen was t.o.v. het project, het werkboek en het krantenlezen. De onderzoekers konden positieve evoluties vaststellen.

In een kwantitatief onderzoek werden de (verschuivingen van) attitudes bij jongeren onderzocht. De resultaten sloten aan bij het onderzoek van de voorgaande jaren. Opnieuw was een positieve attitudewijziging tegenover (het lezen van) kranten merkbaar voor en na de actie, en dit zowel bij

leerlingen die reeds vroeger aan het project hadden deelgenomen als bij nieuwelingen. Een belangrijke nieuwe conclusie is dat een positief cumulatief effect blijkt op langere termijn. Uit de studie blijkt ook dat het van belang is om leerlingen vanaf een zo jong mogelijke leeftijd in contact te brengen met het lezen van kranten. Daardoor wordt de mogelijke impact vergroot, en bovendien laat de organisatiestructuur van het lager onderwijs meer aandacht voor de actie toe.

In het tweede luik van de studie, het kwalitatief onderzoek, werden enkele doelgroepen (personen uit het volwassenenonderwijs, het buitengewoon secundair onderwijs en internaten en tehuizen) onderzocht die door de uitbreiding van het project de kans hadden gekregen om deel te nemen aan het project. Algemeen kan worden gesteld dat alle respondenten enthousiast waren over de uitbreiding van het project. De onderzoekers pleiten dan ook voor een voortzetting van "Kranten in de klas" voor de nieuwe doelgroepen. Aangezien het werkboek echter is opgesteld voor het reguliere secundaire onderwijs, is het soms niet volledig geschikt voor sommige nieuwe deelnemers. Het forum op de KIK-website kan door aangebrachte voorstellen en ideeën een oplossing bieden voor dit probleem. Thans wordt dit forum door de leerkrachten reeds gebruikt voor de uitwisseling van aangepaste oefeningen.

1.3.2.2 Beleidsinvulling tijdens volgende periode

Gezien het succes van het project Kranten in de klas plan ik ook voor het schooljaar 2007-2008 een vervolgproject Kranten in de klas.

Vanaf het schooljaar 2006-07 zal ik een onderzoek laten uitvoeren naar de effecten van "Kranten in de klas" op het leesgedrag en op de aankoop van kranten door de betrokkenen en hun gezin. Er zal dus zowel gepeild worden naar de mening van de leerkrachten als naar het oordeel van de betrokken leerlingen en hun ouders tegenover de actie. Het onderzoek zal zich tevens uitbreiden naar de lagere schoolleeftijden, zodat het effect van het project op lange termijn verder kan worden blootgelegd.

1.3.3 Kwaliteitsvolle journalistiek steunen

Fonds Pascal Decroos voor Bijzondere Journalistiek

Stand van zaken

Het Fonds Pascal Decroos houdt de herinnering aan wijlen Pascal Decroos levendig en zet zijn levenswerk voort door:
- het bevorderen van kwaliteits- en onderzoeksjournalistiek in Vlaanderen en daarbuiten;
- het creëren van de mogelijkheid voor jonge mensen om journalistieke talenten in de praktijk te ontwikkelen.

Het Fonds maakt onderzoeks- en kwaliteitsvolle journalistiek mogelijk door het toekennen van beurzen aan bijzondere journalistieke projecten die buiten de reguliere werking van een redactie vallen en die niet met de gewone redactionele middelen kunnen worden gefinancierd of gerealiseerd.

De oprichting van het Fonds dateert van 1999 en werd van meet af aan door de Vlaamse overheid gesteund. Het bedrag dat aan het Fonds ter beschikking wordt gesteld wordt in 2006 verhoogd tot 250.000 euro, waarvan ten minste 2/3 moet worden besteed aan de toekenning van beurzen. Het aantal aanvragen voor beurzen bewijst de nood aan middelen voor deze vormen van bijzondere journalistiek. Deze aanvragen worden op een anonieme wijze door een jury behandeld.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De bijkomende middelen zullen door het Fonds in hoofdzaak worden aangewend voor het opstarten, uitbouwen en onderhouden van de website www.wobsite.be. Dit project wil aan zowel journalisten als burgers de nodige informatie inzake openbaarheid van bestuur verschaffen. Concreet zal de webstek de procedures uitleggen op het vlak van de openbaarheidregelgeving, het bronnengeheim, de

privacywetgeving enz. De databank zal daarnaast zowel historische als actuele data van de Vlaamse overheid bevatten, geordend in thematische rubrieken.

Internationaal Perscentrum Vlaanderen – Antwerps Pershuis

Stand van zaken

De nieuwe meerjarenovereenkomst tussen de vzw Antwerps Pershuis, de Vlaamse Gemeenschap, de Stad en de Provincie Antwerpen werd ondertekend op 13 december 2005.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

Meer inspanningen zullen geleverd worden om de samenwerking tussen de Vlaamse gemeenschap en het IPV verder uit te bouwen. Het IPV zal ten aanzien van de buitenlandse pers fungeren als een toegangspoort tot Vlaanderen en zal door zijn media-activiteiten bijdragen tot de promotie van Vlaanderen bij de buitenlandse pers en journalisten. Verder wil ik ook zorgen voor een bredere bekendheid van het Perscentrum binnen de Vlaamse overheid en haar instellingen.

Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten en de Raad voor Journalistiek

Stand van zaken

Aan de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten wordt jaarlijks een subsidie van 228.000 euro toegekend. Met deze subsidie worden de werkingskosten van de VVJ gedragen. Deze subsidie dient ook voor een gedeeltelijke financiering van de Raad voor de Journalistiek en voor de financiering van de aanvullende journalistenpensioenen.

De Raad voor de Journalistiek werd op 6 maart 2002 formeel opgericht en functioneert als een zelfregulerend orgaan dat toezicht uitoefent op de toepassing van de journalistieke deontologie. De Raad werd opgericht door de Vlaamse journalistenverenigingen, de mediabedrijven en de uitgevers, en wordt elk voor de helft door de participerende media-actoren enerzijds en de VVJ anderzijds gefinancierd.

Burgers kunnen bij de Raad terecht met algemene vragen over de journalistieke beroepsethiek. Ze kunnen ook schriftelijk klacht indienen tegen een journalistieke handelwijze.
De Raad doet uitspraak over een journalistieke handelwijze en toetst die aan de regels van de beroepsethiek. Deze regels zijn neergeschreven in een aantal ethische codes, zoals de Verklaring van de rechten en plichten van de journalist (1971) en de Code van journalistieke beginselen (1982). De Raad geeft dus een opinie, en kan geen sancties opleggen of schadevergoeding toekennen. De Raad voor de Journalistiek kan wel aan een medium vragen om een rechtzetting te publiceren.

De verzoeker krijgt van de Raad een gezaghebbend oordeel over de journalistieke handelwijze waarover hij klacht heeft ingediend. De raad voor de journalistiek wil daarmee de discussie over de journalistieke ethiek binnen het beroep stimuleren en het publiek vertrouwen geven in de geloofwaardigheid van de media.

Bij de oprichting van de Raad in 2002 traden niet alle mediahuizen toe. Zo bleef de VRT lange tijd waarnemer. Sinds april 2006 is de openbare omroep echter volwaardig lid geworden van de Raad. De volwaardige deelname van de VRT is mogelijk geworden door een recente wijziging van het mediadecreet. De Geschillenraad voor radio en televisie, die uitspraak deed over beroepsethische klachten tegen omroepen, is vervangen door de Kamer van onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de Vlaamse Regulator voor de Media, die geen beroepsethische bevoegdheid meer heeft, maar enkel klachten in verband met onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen

behandelt. Klachten in verband met beroepsethiek, ook van de journalistieke programma's van de openbare omroep, worden voortaan dus behandeld door de Raad voor de Journalistiek.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De volwaardige toetreding van de VRT, samen met het vijfjarig bestaan van de Raad, wordt nu aangegrepen om de organisatie beter bekend te maken bij een ruim publiek en tegelijkertijd de infrastructuur en de werkingsmiddelen te verbeteren.

Nog op de middelen van 2006 zal een projectsubsidie van 35.000 euro worden toegekend, die betrekking heeft op 3 acties:

- een nieuwe campagne ter bekendmaking van de Raad voor de Journalistiek;
- vernieuwing en professionalisering van infrastructuur en documentatie;
- academische zitting naar aanleiding van 5 jaar Raad voor de Journalistiek. Ik zal er bij de Raad voor de Journalistiek op aandringen dat bij deze academische zitting de problematiek van de geloofwaardigheid van de media, die ik reeds in mijn inleiding aankaartte, uitgebreid aan bod zal komen.

2 Toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod

2.1 Doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden

Stand van zaken

De aandacht voor de problematiek van doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden werd ingeschreven in de nieuwe beheersovereenkomst met de openbare omroep (artikel 9):
"§7. Gedurende de periode van de beheersovereenkomst zal de VRT maximale inspanningen leveren om zijn aanbod voor de slechthorenden en de slechtzienden toegankelijk te maken.

1° Voor slechthorenden zal de VRT zijn ondertitelingaanbod aan televisieprogramma's geleidelijk uitbreiden tot 95 % in 2010.
2° Voor de slechtzienden zal de VRT bij hernieuwing van zijn websites, de sites maximaal conform het Blindsurfer-label realiseren. Het BlindSurferlabel is een toegankelijkheidslabel dat internetgebruikers met een visuele handicap het signaal geeft dat een website voor hen technisch vlot toegankelijk is.
3° Tevens zal de VRT onderzoeken in welke mate hij de televisieprogramma's op een gebruiksvriendelijke wijze toegankelijk kan maken voor de slechtzienden. Indien uit deze onderzoeken blijkt dat zulks financieel, operationeel en technisch haalbaar is, worden de eerste experimenten opgezet bij Ketnet."

Ook de Vlaamse regionale televisieomroepen zullen extra inspanningen leveren. In de overeenkomst die ik voor de periode 2006 en 2007 sloot met NORTV, de koepelorganisatie van de Vlaamse regionale televisieomroepen, verklaren de Vlaamse Regering en NORTV dat zij wensen samen te werken, onder meer om programma's te ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden. Om deze doelstelling te realiseren hebben de regionale televisieomroepen in 2006 een eenmalige subsidie ontvangen om te investeren in apparatuur om via teletekst programma's te ondertitelen ten behoeve van doven en slechthorenden. Met hetzelfde doel worden in 2006 en in 2007 subsidies ter beschikking gesteld van de regionale televisieomroepen voor gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van programma's voor doven en slechthorenden.

Zowel VT4 als de Vlaamse Media Maatschappij (VTM, KanaalTwee en Jim) ondertitelen al op vrijwillige basis enkele Nederlandstalige programma's. Bij VTM gaat het bijvoorbeeld om populaire series als Familie en Aspe.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

Ik wil onderzoeken hoe de particuliere omroepen kunnen aangespoord worden om meer programma's te ondertitelen.

Daarbij wil ik duidelijkheid of het vrijwillig initiatief van de commerciële omroepen kan volstaan dan wel of er een decretaal initiatief nodig is om een verplichte ondertiteling op te leggen, zoals dit in sommige buurlanden is gebeurd. In Frankrijk bepaalt een wet van 11 februari 2005 dat alle omroepen met een publieksbereik van meer dan 2,5% alle programma's moeten ondertitelen tegen 12 februari 2010. In Nederland heeft de ministerraad in juni 2006 ingestemd met het voorstel om de landelijke publieke omroep en commerciële omroep per 1 januari 2007 te verplichten om hun Nederlandstalige televisieprogramma's te ondertitelen. Het is de bedoeling dat 95 procent van de Nederlandstalige programma's van de landelijke publieke omroep en 50 % van de landelijke Nederlandstalige programmering van de commerciële omroepen binnen 4 jaar ondertiteld worden.

2.2 Vlamingen van allochtone afkomst

Stand van zaken

Bij ministerieel besluit van 2 juni 2006 werd een projectsubsidie van 32.315 euro toegekend aan Trefmedia, Trefpunt voor Media in Diversiteit, voor het verder uitbouwen en onderhouden van de website www.trefmedia.be.

Trefmedia werd in april 2004 opgericht op initiatief van het Forum voor Etnisch-Culturele Minderheden. De minister bevoegd voor inburgering financierde het eerste werkingsjaar.

Trefmedia ijvert voor diversiteit in de media en streeft naar een evenredige participatie van Vlamingen van allochtone afkomst in de media, alsook naar een accurate beeldvorming. Trefmedia wil in de toekomst een eigen structuur en een netwerk uitbouwen en fungeren als aanspreekpunt voor media en Vlamingen van allochtone afkomst. Trefmedia is er voor alle Vlaamse media en ijvert ervoor dat ze allemaal diversiteit zouden opnemen in hun aanbod, alsook op de werkvloer.

De website biedt concrete informatie die beantwoordt aan de noden en behoeften van media. Op die manier wil de organisatie een brug slaan tussen media en personen van allochtone afkomst. Het betreft hier bijvoorbeeld vragen van media naar allochtone quizkandidaten, informatie over de islam, allochtone woordvoerders, contactpersonen die toegang verschaffen tot gemeenschappen van Vlamingen van allochtone afkomst enzovoort.

Concreet zal de site aan deze Vlamingen informatie bieden over het medialandschap, beroepsmogelijkheden in de media, opleidingsmogelijkheden en dergelijke.

Trefmedia wil via deze site ook *goede praktijken* uit binnen- en buitenland zichtbaar maken, wat een primeur is voor Vlaanderen.

Aan deze site wordt ook een nieuwsbrief verbonden die maandelijks informatie zal bieden voor en over media en minderheden.

De openbare omroep doet belangrijke inspanningen en zet zijn diversiteits- en gelijkekansenbeleid voort. De VRT tracht in zijn beleid de diversiteit in de Vlaamse samenleving te weerspiegelen zowel in de beeldvorming als in de tewerkstelling.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

Ook de volgende periode wil ik Trefmedia verder blijven ondersteunen en alle kansen geven om zijn werking verder uit te bouwen.

Bij de openbare omroep wordt een ‘diversiteitbarometer’ ontwikkeld, waarmee de programmakers van radio, televisie en nieuwe media zelf hun programma’s kwantitatief en kwalitatief permanent kunnen evalueren op diversiteit.

Qua tewerkstelling worden streefcijfers vastgelegd voor onder meer personen van allochtone afkomst. Jaarlijks worden zes betaalde opleidingsstages van zes maanden georganiseerd voor jongeren van allochtone herkomst en jongeren met een handicap.

Op 2 oktober 2006 start bij de openbare omroep een intensieve acteursopleiding in het kader van het project MIRA, dat staat voor “Mediacampagne rond Interculturaliteit in Relatie tot de Arbeidsmarkt”. Het is een partnerschap tussen de VRT, de vzw FLying Carpet, de vzw De Overmolen, Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen en het Minderhedenforum.

Het project heeft tot doel 20 Nederlandstalige jongeren en volwassenen met voeling voor toneel de kans te bieden om gedurende 8 maanden in het filmatelier Flying Carpet geheel gratis een professionele acteercursus te volgen. MIRA spoort hierbij jongeren van allochtone afkomst, in het bijzonder meisjes, aan om deel te nemen aan deze opleiding. Bij de eindselectie zal MIRA bij gelijke kwalificatie de voorkeur geven aan de kandidaat van allochtone afkomst.

De acteurs die de opleiding vervolmaken, zullen worden opgenomen in het acteursbestand van de VRT. Op die manier wordt een bijdrage geleverd aan een evenwichtiger beeldvorming van onze veelkleurige samenleving.

2.3 Vlamingen in het buitenland

2.3.1 Het Beste van Vlaanderen en Nederland

Stand van zaken

BVN-TV, “het Beste van Vlaanderen en Nederland”, is een publieke televisieomroep voor Vlamingen en Nederlanders in het buitenland.

De satellietzender biedt een selectie van programma's van de VRT (Het Journaal, Thuis, Blokken, Vlaanderen Vakantieland, De Rode Loper, Zo is er maar één) en de Nederlandse publieke omroepen, aangevuld met enkele specifieke programma's voor expats. Het accent ligt daarbij steeds op nieuws en achtergrondinformatie.

De nieuwe overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en BVN (2006-2008) werd op 21 april 2006 door de Vlaamse regering goedgekeurd. Hierdoor wordt het Vlaamse aandeel in de programmering opgetrokken van 1/5 tot 1/3. Dit jaar nog stijgt het aandeel van 20% naar 30%, vanaf 2007 wordt gestreefd naar 1/3 Vlaamse programma's. Ook krijgt de VRT het recht om, net als de Nederlandse publieke omroep en de Wereldomroep, 2 bestuursleden te benoemen. Voordien had de VRT slechts 1 vertegenwoordiger.

Via een digitale satellietontvanger en een schotelantenne is het signaal in haast heel de wereld te ontvangen: heel Europa, de Canarische Eilanden, het Nabije Oosten, de Verenigde Staten, het Caribische gebied, Zuidelijk Afrika, Australië en Nieuw-Zeeland.

Voor Vlamingen overal in de wereld betekent BVN een constante en betrouwbare bron van informatie over hun thuisland. Het haalt ook de band aan met onze cultuur en onze taal. De programma's zijn immers voor 100 procent Nederlandstalig. Ook is het nut voor het Vlaams buitenlands beleid en de toeristische promotie van Vlaanderen niet te onderschatten. BVN is immers als het ware een venster van de wereld op Vlaanderen en betekent vaak de eerste kennismaking van buitenlanders met de Vlaamse identiteit.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

BVN heeft zijn nut en belang in het kader van mijn beleidslijnen duidelijk bewezen. Ik wil dit project dan ook onverkort verder laten lopen en volledig uitvoering geven van de recent gesloten overeenkomst.

2.3.2 Radio Vlaanderen Internationaal

Stand van zaken

Radio Vlaanderen Internationaal (RVi) richt zich op de groep Vlamingen die permanent of semi-permanent in het buitenland verblijft alsook op de Vlamingen op reis in het buitenland. RVi is een combinatie van radio en internet. Beide media vullen elkaar aan.
De VRT zal het huidige radioaanbod voor Vlamingen in het buitenland behouden en een multimediaal participatief webplatform ontwikkelen voor de Vlamingen in het buitenland.

RVi 1 brengt een informatief lineair aanbod dat via verschillende satellieten in vrijwel de hele wereld te horen is. Bovendien is RVi 1 ook te beluisteren via live streaming op het internet, en overdag via de middengolf.

RVi 2 is het meer ontspannende net dat te beluisteren is in Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten via de satelliet.

Beleidsinvulling tijdens volgende periode

De VRT zal met het oog op het bereiken van de Vlamingen in het buitenland de technologische evoluties (waaronder DRM) van nabij opvolgen en hierop gepast inspelen.

2.4 Bescherming van minderjarige kijkers.

Ik wil allereerst benadrukken dat hier een gedeelde verantwoordelijkheid speelt. Zowel de ouders, de overheid als de sector hebben hier een taak.

De ouders hebben de taak om te bepalen naar wat hun kinderen al dan niet kijken. Ik neem aan dat de ouders hun kinderen niet eender wanneer naar eender welk programma laten kijken. Ouders die een digitaal tv-abonnement hebben bij Belgacom of Telenet hebben vandaag nogf meer mogelijkheden om het kijkgedrag van hun kinderen te sturen. Zo bieden beide operatoren de mogelijkheid van een kinderslot aan. Als ouders liever hebben dat hun kinderen niet naar bepaalde programma's kijken, stellen ze eenvoudig het kinderslot in. Dat moet ervoor zorgen dat hun kinderen niet stiekem bepaalde programma's kunnen bekijken die normaal gezien niet voor hen geschikt zijn.

Het is de taak van de overheid om adequate wetgeving te maken die de aanwezigheid van geweld op televisie reguleert. Wetgeving die geweld en seks op televisie reguleert bestaat vandaag al. Art. 96, § 1 van de mediadecreten bepaalt dat omroepen geen programma's mogen uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen schaden of aantasten. Het gaat hier in het bijzonder over programma's met pornografische scènes en nodeloos geweld.

Met de oprichting van de Vlaamse Regulator voor de Media werden de bestaande toezichtsorganen geïntegreerd in één toezichtsorgaan met 2 kamers. Daardoor werd het toezicht op de mediaregelgeving vereenvoudigd. Het achterliggende idee is dat de burger op één centrale plaats met zijn klachten terecht kan. Het toezicht op de bepalingen inzake de bescherming van minderjarigen wordt uitgeoefend door de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen. De Vlaamse Regulator voor de Media kan een uitspraak doen naar aanleiding van een klacht of op eigen initiatief.

Ten slotte heeft ook de sector hier haar verantwoordelijkheid. De sector kan zich door middel van zelfregulering aan bepaalde principes houden. Kijkwijzer in Nederland is hier een voorbeeld van.

Ik heb in december van vorig jaar een advies gevraagd aan de Vlaamse Mediaraad over de "haalbaarheid en de meerwaarde" van het opzetten van een systeem van zelfregulering in Vlaanderen, naar het voorbeeld van Kijkwijzer in Nederland. Ik ontving dit advies op 6 maart 2006.

In dit advies bevestigt de Mediaraad dat classificatie van media-inhoud een nuttig instrument is voor ouders die hun kinderen op een verantwoorde wijze willen laten omgaan met media-inhouden. De vraag naar classificatie is op dit ogenblik allicht een "latente vraag": het groeiende succes van het Kijkwijzersysteem in Nederland en elders in Europa toont aan dat een grotere uniformiteit van classificatiecriteria en uitzenduren leidt tot meer bewustzijn bij het grote publiek.

De Mediaraad wijst er echter ook op dat uniformiteit niet alleen van de sector mag verwacht worden, maar ook vanuit de overheid dient mogelijk gemaakt te worden. Daarom zijn er argumenten voor een zo ruim mogelijk toegepast classificatiesysteem, van toepassing in de verschillende mediasectoren. Een classificatiesysteem mag zich in elk geval niet beperken tot "omroep in Vlaanderen". De geografische uniformiteit mag niet uit het oog verloren worden: een classificatiesysteem in Vlaanderen moet daarom niet alleen rekening houden met de huidige marktrealiteit (met name: het feit dat vele producties zowel op de Vlaamse als de Nederlandse markten gericht zijn), maar tevens met de reeds bestaande initiatieven van de overige gemeenschappen. Tenslotte dient ook op het Europese niveau te worden gestreefd naar meer uniforme classificatiesystemen.

De Mediaraad stelt ook dat in de huidige stand van zaken Vlaanderen niet bevoegd is voor het uitwerken van een classificatiesysteem voor de verschillende mediasectoren. Nochtans is een dergelijke aanpak nauw verbonden met het streven naar een zo groot mogelijke uniformiteit.
In afwachting van een akkoord over de bescherming van minderjarigen tussen alle betrokken overheden, is het evenwel aangewezen om reeds initiatieven te ontwikkelen voorzover zij binnen de huidige Vlaamse bevoegdheid kunnen vallen (cfr. supra). Het is enkel door het invoeren van een voor Vlaanderen uniform stelsel dat kan vermeden worden dat andere classificatiesystemen in ons land als de facto standaard worden gehanteerd.

Vlaanderen moet daarom streven naar de volledige bevoegdheid voor filmkeuring.

Vandaag liggen er onvoldoende gegevens voor waaruit zou kunnen afgeleid worden dat de toepassing van art. 96 van de mediadecreten problematisch is. Zolang Vlaanderen niet bevoegd is voor de uitwerking van een classificatiesysteem voor de volledige mediasector moet elke omroep instaan voor de naleving van dit artikel. Het toezicht hierop blijft gebeuren door de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen van de VRM.

3 Digitalisering van de mediadistributiekanalen ondersteunen

3.1 Inleiding

Ik heb prof. dr. ir. Erik Dejonghe gevraagd om in een uitgebreide studie de toekomstige ontwikkelingen te schetsen. In zijn rapport 'Hypotheses in verband met technologische evoluties in audiovisuele gebruiksapparatuur' van juli 2006 stelt hij dat het succes van nieuwe communicatietechnologieën afhankelijk is van sociale gedragspatronen, technologische ontwikkelingen en economische aanbiedingen. De technologische ontwikkelingen en het aanbod van toestellen zijn grotendeels globale processen, maar in het dienstenaanbod kunnen lokale factoren een belangrijke rol spelen, zodat aankoop, adoptie en consumptie toch lokaal sterk kunnen verschillen.
Relevante gedragsdeterminanten zijn de wens naar betere klank- en beeldkwaliteit, het uitbreiden van de aangeboden selectie gecombineerd met het vereenvoudigen van het maken van de keuze, en het verhogen van de gebruiksflexibiliteit in functie van plaats en tijd.
De voornaamste technologische ontwikkelingen van de laatste jaren zijn een gevolg van het gebruik van digitale signalen, waardoor de spectaculaire doorbraken in de micro-elektronica en op gebied van de digitale dragers en netwerken, ook voor audiovisuele toepassingen konden gebruikt worden.

Vandaag kan de **ontvangst van televisiesignalen** op verschillende manieren gebeuren.

1. Analoge kabelnetwerken.
   Dit omvat de 'klassieke' kabelaansluiting die geleverd wordt door Telenet of Interkabel waarbij men de coaxkabel rechtstreeks op het televisietoestel aansluit, zonder dat zich tussen beide een decoder bevindt.

2. Digitale kabelnetwerken.
   In de loop van vorig jaar hebben zowel Telenet, Belgacom als Interkabel een digitaal televisieaanbod op de markt gebracht. Dit digitale aanbod maakt het mogelijk om meer zenders te ontvangen.
   Telenet en Interkabel brengen hun aanbod via de klassieke coaxkabel. Belgacom maakt daarentegen gebruik van de telefoonlijn. Beide netwerken maken gebruik van een settopbox of decoder die zich bevindt tussen het aansluitpunt van de coaxkabel/telefoonlijn en het televisietoestel.

3. Satellietschotel.
   Tot voor kort was de ontvangst van televisiebeelden via satelliet beperkt tot televisiezenders die gratis of free-to-air over het Vlaamse grondgebied werden verdeeld. Met de komst van TV Vlaanderen is hierin recentelijk verandering gekomen. Via een abonnement biedt TV Vlaanderen, naast de gratis zenders, Nederlandstalige radio- en televisieomroepen, waaronder de Vlaamse en de Nederlandse openbare omroepen, de omroepen van VMMa en van SBS, en internationale én themaomroepen aan. Ook hier worden de beelden digitaal aangeboden, wat eveneens het gebruik van een settopbox tussen de satellietschotel en het televisietoestel noodzakelijk maakt.

4. Analoge etherontvangst.
   Naar schatting een 60.000-tal gezinnen in Vlaanderen maken vandaag *enkel* gebruik van de analoge uitzendingen die door de VRT worden verzorgd voor de omroepen Eén, Canvas en Ketnet. Het zijn huishoudens die wel over een televisietoestel beschikken maar niet binnen het ontvangstgebied van de kabel vallen, voor wie een kabelabonnement te duur is of die enkel interesse betonen in de programma's van de openbare omroep die hen gratis via de ether worden ter beschikking gesteld. Ook hier is geen decoder vereist maar wordt de antenne rechtstreeks op het televisietoestel aangesloten. Afhankelijk van waar men zich bevindt kan men ook nog bepaalde Franse omroepen, omroepen van de RTBF of Nederlandse

omroepen ontvangen. De analoge transmissie van de Nederlandse omroepen wordt evenwel in de nacht van 10 op 11 december 2006 stopgezet.

5. Digitale etherontvangst.
   Het is op de meeste plaatsen in Vlaanderen ook mogelijk om bepaalde televisieprogramma's te ontvangen in digitale kwaliteit via de ether (zogenaamde DVB-T ontvangst). Dit houdt in dat zoals bij de andere vormen van digitale televisie, een decoder noodzakelijk is tussen de antenne en het televisietoestel. Enkel de programma's van de Vlaamse openbare omroep zijn via deze techniek te ontvangen.

6. Streaming media.
   'Streaming media' is een verzamelterm voor distributie van audio en video via digitale (IP) netwerken, zoals het internet, kabelnetwerken en mobiele netwerken. Voorbeelden zijn: internetradio- en TV-stations, webcasts van evenementen en vergaderingen, video-on-demand, virtuele videotheken en LMS (Learning Management System) of e-learning projecten.
   Digitale TV, aangeboden via het internet, biedt specifieke mogelijkheden, onder meer omdat de koppeling met tijd en ruimte wegvalt. Het biedt ook kansen voor kleinschalige en nichegerichte initiatieven.

7. Mobiele televisie.
   Recentelijk is in verschillende Europese landen grote belangstelling gebleken voor mobiele televisie met DVB-H. DVB-H is de Europese standaard voor mobiele TV. Het IBBT (Instituut voor Breedband Technologie) heeft met het project MADUF een grootschalig onderzoek gelanceerd (2006-2008) waarbij naast de diverse universitaire IBBT-onderzoeksgroepen ook externe mediapartners betrokken worden. MADUF staat voor 'MAximizing DVB Usage in Flanders'. Het project moet leiden tot een optimaal model voor het aanbieden van mobiele televisie over DVB-H in Vlaanderen en tot het ontwikkelen van een concepttest. Hierbij zullen naast de technologische mogelijkheden, ook juridische en economische aspecten onderzocht worden.

Voor **radio-ontvangst** zijn de ontvangsttechnieken gelijkaardig maar hun marktaandeel is geheel verschillend. In tegenstelling tot het beluisteren van vooraf opgenomen muziek gebeurt het ontvangen van radio nog grotendeels analoog, via de FM-band en via een 'klassiek analoge' radio-ontvanger. De meeste radiozenders zitten 'in de lucht' (de ether) en zijn gemakkelijk te ontvangen (via een kleine pocketradio tot een volledige uitgeruste stereo-installatie). De radio-omroepen zijn vergund of erkend en zenden uit via antennes die ze ofwel zelf opgericht hebben of waarvoor ze een beroep doen op onderaannemers. Via de kabeldistributie worden ook een aantal analoge radiokanalen aangeboden.

Digitale radio via de ether (zogenaamde T-DAB ontvangst) ligt in de lijn van de 'klassieke' analoge ontvangst. De digitale radiosignalen worden via de lucht uitgestuurd, maar de ontvangst van die radiosignalen vereist dat in het radiotoestel ook een soort van 'decoder' ingebouwd is, net zoals voor televisie. De enige radio-stations die vandaag digitaal via de ether te ontvangen zijn, zijn de stations van de openbare omroep. Professor Erik Dejonghe wijst erop dat de substitutie van FM door DAB veel minder inspeelt op de eerder genoemde gedragsdeterminanten dan de cd of het mp3-formaat. Digitale radio-uitzendingen groeien sneller via het internet en via het bundelen met digitale televisie dan via het eigen distributieplatform. Het zal wachten zijn op het aanbieden van nieuwe diensten aan de mobiele gebruiker, vooraleer DAB een rendabele investering zal worden voor de industrie en voor de aanbieders van commerciële radio.
Intussen is internetradio een vertrouwd gegeven. De eerder vermelde RVi-internetradio is er een mooi voorbeeld van. In het digitale aanbod via de distributienetten (kabel en telefoonlijn) en via satelliet zitten nu eveneens een aantal digitale radio- en muziekzenders.

De situatie in Vlaanderen inzake distributiekanalen voor radio en televisie is in diverse opzichten uniek te noemen.

Ten eerste zijn er bijna geen landen in Europa en zelfs de wereld waar kabel in het verleden en tot op vandaag een zo hoge penetratiegraad heeft.

In Europa geldt grosso modo dat:
- 40% van de Europese huishoudens TV kijkt via de ether (vroeger analoog, nu meer en meer digitaal)
- 30% van de huishoudens TV kijkt via satellietontvangst
- 30% van de huishoudens TV kijkt via kabel (hoofdzakelijk nog analoog).

In Vlaanderen keek begin 2005 (voor de opkomst van digitale TV via kabelnetwerken en de lancering van TV Vlaanderen) bijna 98% van de televisiekijkers via de (analoge) kabel.

Ten tweede is het zo dat in andere landen commerciële omroepen vaak gratis te ontvangen zijn via de ether. Dit is in Vlaanderen niet het geval: commerciële omroepen ontvangen is tot op heden enkel mogelijk via een betalend pakket van de kabel- of satellietoperatoren.

De ontwikkeling van digitale televisiediensten is in Vlaanderen pas laat op gang gekomen in vergelijking met veel van de ons omringende landen. Vele van de ons omringende landen hadden reeds digitale televisieontvangst via de ether: in Nederland kon je een abonnement nemen op Digitenne, in Engeland was er een gratis aanbod via Freeview en in Frankrijk is er langzaam een overgang geweest van een uitgebreid en wijdverspreid analoog etheraanbod naar een digitaal etheraanbod.

De initiatieven van Belgacom en Telenet in 2005 op kabelnetwerken, en meer recent in 2006 de lancering van TV Vlaanderen Digitaal via satelliet, hebben een ommekeer gebracht en de interesse voor digitale televisie aangezwengeld. Intussen is er nog een kabelaanbod bijgekomen namelijk iN.Di, dat wordt verdeeld bij de vier Vlaamse openbare kabelmaatschappijen Integan, Interelectra, PBE en WVEM.

Naast radio- en televisiezenders (meestal een basispakket aangevuld met een aantal betaalzenders) bieden deze platformen ook volgende diensten aan: een beveiliging van gevoelige kanalen, films en TV-programma's op aanvraag, een intelligente TV-gids en meestal ook interactieve TV (meespelen, stemmen, uw mening geven of extra informatie opvragen tijdens het bekijken van een programma), communicatie (chatten, sms'en e-mailen via het TV-toestel), extra informatie (weersvoorspellingen, lotto-uitslagen, etc.), een videorecorder (opname van TV-programma's op een harde schijf), een timeshift-functie (een live-uitzending pauzeren en later hernemen), een digitale winkel, spelletjes, enzovoort.

Professor Erik Dejonghe verwacht dat er tegen einde 2006 358.000 abonnees van digitale televisiediensten tegen betaling zullen zijn. Samen met de 12.000 antennekijkers, die gebruik maken van het eigen digitale net van de openbare omroep via de ether (zie verder) geeft dit een totaal van 370.000, goed voor een aandeel van 15,4 % van alle televisiehuishoudens. Hij verwacht tegen einde 2007 een groei tot 590.000, of 24.6% digitale penetratie.

Naast de hoger genoemde digitale televisiediensten zijn in Vlaanderen al geruime tijd een aards netwerk voor digitale radio (T-DAB) en meer recentelijk ook een aards netwerk voor digitale televisie (DVB-T) via de ether in gebruik. Deze beide netwerken zijn uitgebouwd door de openbare omroep en verdelen uitsluitend radio- en televisieprogramma's van de openbare omroep.

In mei-juni 2006 vonden in Genève tijdens de jongste Regionale Radioconferentie onderhandelingen plaats, waar de spectrumverdeling tussen de betrokken landen werd afgesproken (zie punt 3.3). Tijdens deze onderhandelingen werden aan Vlaanderen nu formeel de gebruikrechten toegewezen voor de dekkingen voor DVB-T (digitale televisieomroep via de ether) en T-DAB (digitale radio-omroep via de ether). Op 16 juni 2006 vgaf de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan dit akkoord.

Nu dit gebeurd is, is het ogenblik rijp om rond de eigenlijke frequentietoekenning het kader uit te bouwen. Voorgesteld wordt om dit te koppelen aan de verzelfstandiging van het zenderpark van de openbare omroep, omdat deze dossiers zeer nauw met elkaar verbonden zijn. Uit gesprekken met de VRT blijkt dat de VRT zelf de verzelfstandiging van haar zenderpark aangewezen acht omdat enerzijds de distributie van televisiesignalen minder hoort tot de kerntaken van de VRT, en anderzijds dergelijke verzelfstandiging ook voor andere spelers de drempel zal verlagen om voor distributie van hun omroepsignalen ditzelfde platform te gebruiken.

3.2 Doelstellingen en uitgangspunten

De doelstellingen bij het uitwerken van het beleid met betrekking tot de digitale ether zijn viervoudig:
- het uitrollen van de digitale ether
- de verzelfstandiging van het zenderpark van de openbare omroep
- op termijn: het genereren van financiële opbrengsten voor Vlaanderen
- de analoge switch-off en de optimale organisatie ervan

De uitgangspunten voor het komende beleidsjaar voor de verdere uitwerking van de doelstellingen van het beleid rond digitale frequentietoekenning van het beschikbare spectrum zijn:
- DVB-T technologie moet er op gericht zijn om als bijkomende infrastructuur voor het aanbieden van televisiesignalen een complementair alternatief te vormen voor het bestaande ruime aanbod op het vlak van de distributie van televisie- en radio-omroepsignalen en -diensten.
- Er moet waar mogelijk gestreefd worden naar een ontwikkeling van én DVB-T én DVB-H alsook naar een invulling van het T-DAB spectrum in Vlaanderen.
- Bij commercialisering van DVB-T en DVB-H diensten is het de bedoeling dat partnerships worden aangegaan met privé-bedrijven, op basis van open procedures.
- De Vlaamse overheid moet er naar streven om de Vlaamse commerciële omroepen (zowel radio als televisie) via de digitale etherinfrastructuur te laten uitzenden en zo deze infrastructuur te laten doorbreken in Vlaanderen.

Om dit alles te laten slagen dient zo veel mogelijk gebruik gemaakt te worden van een optimalisatie van bestaande infrastructuren gekoppeld aan noodzakelijke investeringen.

3.3 Frequentieplanning voor digitale omroep via de ether en de Regionale Radiocommunicatie Conferentie (RRC-06) om de Vlaamse spectrumruimte veilig te stellen voor omroepdoeleinden.

De Internationale Telecommunicatie Unie (ITU), een onderdeel van de Verenigde Naties, besliste om in 2006 een Regionale Radiocommunicatie Conferentie (RRC) bijeen te roepen voor de planning van digitale aardse omroep (zowel radio als televisie) in Europa, Afrika, een aantal Arabische landen, Iran en voormalige Sovjetrepublieken en dit in de frequentiebanden III (174-230 MHz), IV en V (470-862 MHz). Deze RRC bestond uit twee sessies. De eerste sessie (RRC-04) had plaats in mei 2004 te Genève en bereidde de tweede sessie voor. Ter verdere voorbereiding van deze tweede sessie vonden ook nog heel wat bi- en multilaterale vergaderingen en onderhandelingen tussen België en de buurlanden plaats. De tweede sessie (RRC-06) had plaats van 15 mei tot 16 juni 2006 te Genève en keurde een regionaal akkoord goed voor het gebruik van de frequentiebanden III, IV en V in de bovenvermelde planningszone. Als bijlage aan het akkoord komen een analoog en digitaal frequentieplan voor. Het akkoord zelf bevat procedures voor wijzigingen aan de frequentieplannen en voor de coördinatie van andere primaire aardse diensten in de betrokken banden.

Het akkoord van RRC-06 treedt in principe in werking op 17 juni 2007. De overgangsperiode van analoge omroep naar digitale omroep begint volgens het akkoord op 17 juni 2006 en eindigt in

principe op 17 juni 2015. Op Europees niveau wordt echter een eerdere afschakeling van analoge televisie via de ether vooropgesteld (ten laatste 2012).

Tijdens RRC-06 werd dus een frequentieplan voor digitale omroep opgesteld en dit betekent concreet een plan voor digitale aardse radio (T-DAB) en digitale aardse televisie (DVB-T) in de frequentiebanden III, IV en V. Het betreft een plan voor de zgn. 'volledig digitale toekomst', d.w.z. ná de afschakeling van analoge televisie in de betrokken banden. Tijdens de overgangsperiode van analoog naar digitaal kunnen analoge televisiezenders worden beschermd. RRC-06 houdt in principe ook rekening met toekomstige technologische evoluties, waardoor bepaalde toekomstige toepassingen kunnen werken onder de toewijzingen in het frequentieplan onder de voorwaarden dat die toepassingen niet meer storingen veroorzaken dan de oorspronkelijke toewijzingen en niet meer bescherming claimen dan de originele toewijzingen.

Tijdens de conferentie werden 'rechten' verkregen voor het gebruik van bepaalde frequentiekanalen en frequentieblokken onder bepaalde technische voorwaarden op een bepaald gedeelte van het grondgebied. In frequentieband III verwierf Vlaanderen drie T-DAB-dekkingen, waarvan twee 'landelijke' en een bediening waarbij Vlaanderen is opgedeeld in twee delen (de provincies West- en Oost-Vlaanderen en de provincies Vlaams-Brabant, Antwerpen en Limburg).
Voor DVB-T werd in band III één multiplex voor de bediening van heel Vlaanderen voor draagbare buitenhuisontvangst verkregen.

De planning te Genève resulteerde in de banden IV en V in zeven DVB-T-dekkingen van Vlaanderen. Volgens de huidige samenstelling van de dekkingen zijn er vijf multiplexen waarbij in essentie de Vlaamse Gemeenschap in een oostelijk en westelijk deel wordt onderverdeeld, één nagenoeg provinciaal opgedeelde dekking en één bediening waarbij per provincie of delen ervan een frequentiekanaal werd verkregen. Algemeen valt op te merken dat in Genève geen planning gebeurde voor bijvoorbeeld DVB-H, maar dat een aantal bekomen frequentiekanalen ook nuttig voor DVB-H kunnen zijn.

3.4 Naar een oordeelkundig en toekomstgericht spectrumbeheer

Een kader creëren voor het uitrollen van aardse digitale netwerken waarbij naast de openbare omroep ook de particuliere omroepen via dit platform verdeeld kunnen worden is een complexe problematiek, zeker indien je optimaal gebruik wil maken van de beschikbare spectrumruimte, een op zich schaars goed.

Er werden dan ook een aantal initiatieven genomen om het nu voorliggende dossier voor te bereiden. De administratie heeft als vertegenwoordiger voor Vlaanderen in de schoot van de Belgische delegatie de Regionale Radioconferentie in Genève opgevolgd. Er werd ook een analyse uitgevoerd van de mogelijke consequenties c.q. nodige regelgevende initiatieven die moeten genomen worden om het geschikte juridische kader te realiseren voor het bereiken van de beoogde doelstellingen.

Daarnaast werd de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) belast met een studie over de mogelijkheden van een verzelfstandiging of publiek private samenwerking voor de uitbating van het VRT-zenderpark.

Aan professor Erik Dejonghe werd advies gevraagd over de te verwachten technologische evoluties die mee bepalend zullen zijn voor een verdere uitrol van digitale aardse omroepplatformen via de ether, inclusief de verwachte ontwikkelingen op het vlak van de eindapparatuur die voor de gebruiker beschikbaar zal zijn, en met bijzondere aandacht voor het – naar het zich aandient – bijzonder beloftevolle marktpotentieel voor mobiele toepassingen.

Tevens werd verkennend onderzoek gevoerd naar de situatie in enkele van de ons omringende landen, specifiek Nederland, Finland en het Verenigd Koninkrijk. Deze landen werken al langer aan de

betrokken problematiek en legden op dit punt al een gans traject af. Studie van deze voorbeelden kunnen nuttige suggesties opleveren.

De verdere uitwerking van dit dossier en de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT wordt een grote prioriteit van mijn beleid voor het komende jaar.

3.5 Overgang van analoge naar digitale ether

Zoals reeds vermeld betreft het frequentieplan dat we tijdens RRC-06 verwierven de volledig digitale toekomst. De overgang van analoge televisie naar digitale in de frequentiebanden IV en V en de volledige indienststelling en praktische implementatie van het frequentiespectrum met de technische parameters zijn zeer complex en hangen af van diverse factoren zoals: de gekozen opstelplaatsen van de antennes, de analoge afschakeling van de VRT televisiezenders, de afschakeling van analoge tv-zenders in de Franse Gemeenschap en de buurlanden. Daarnaast zijn bepaalde van deze frequentiekanalen op dit ogenblik nog tijdelijk voorbehouden voor militair gebruik in België. Ook in band III hangt de indienststelling van het plan o.a. af van de analoge afschakeling van analoge tv-zenders in de buurlanden en akkoorden met de Franse Gemeenschap en het BIPT. Ondertussen hebben Nederland en Frankrijk al een overgangsplan voorgelegd. Algemeen kan dan ook worden gesteld dat zowel in band III als in de banden IV en V overgangsscenario's dienen te worden ontwikkeld in samenspraak met de buurlanden, de andere Gemeenschappen en het BIPT. De ontwikkeling van dergelijke overgangsscenario's maakt deel uit van een volgende fase in de onderhandelingen met de buurlanden, de andere Gemeenschappen en het BIPT. De afdeling Media van de Vlaamse Gemeenschap is reeds begonnen met de eerste gesprekken hierover.

Bij de discussie over de invoering van een platform voor digitale etheruitzendingen wordt bijzondere aandacht besteed aan de analoge switch-off.

Het gebruik van analoge frequenties voor het uitzenden van omroepsignalen is in de eerste plaats spectruminefficiënt: in één analoge band kunnen tot maximaal 8 digitale zenders gecomprimeerd worden. Vandaar dat de ons omringende landen reeds zeer actief zijn om de analoge uitzendingen af te schaffen en deze te vervangen door digitale uitzendingen. Zoals echter hierboven reeds is aangegeven, is de eindgebruiker bij de overgang van analoge naar digitale omroep verplicht om een settopbox of een decoder tussen de antenne en zijn televisietoestel te plaatsen.

Vanuit Europa werd reeds lang gesteld dat de analoge televisie-uitzendingen mettertijd vervangen zullen worden door digitale omroep via de ether. Daartoe had de Europese Commissie als einddatum 2015 gesteld. Veel landen zullen dit echter veel vroeger realiseren.

– Nederland bijvoorbeeld heeft vooropgesteld om in de nacht van 10 op 11 december 2006 de analoge ether uit te schakelen. Vanaf dan zal het ook niet meer mogelijk zijn om zonder settopbox Nederlandse openbare omroepen te ontvangen.
– In Duitsland is de **ASO** voorzien eind 2008. In Duitsland is de **DSO** al geruime tijd aan de gang, in sommige delen van Duitsland zoals bv. Berlijn is de ASO zelfs al enkele jaren geleden gebeurd.
– Frankrijk voorziet de ASO in de periode van 2007 tot 2010 volgens een nog te bepalen kalender.
– In het Verenigd Koninkrijk is de DSO gepland tussen 2006 en 2010 en de ASO voor 2012 en dit op een regio per regio basis. Welke regio op welk moment met de switch-over begint, moet echter nog bepaald worden.

Bij het invoeren van de digitale etherfrequenties rijst dan ook de vraag wanneer deze omschakeling gerealiseerd moet worden. Er zijn drie mogelijkheden:

- Analoge switch-off via schokeffect: hierbij worden de analoge televisie-uitzendingen van de publieke omroepen op korte termijn uit de ether gehaald. Dit is de aanpak die in Nederland zal worden gehanteerd.
- Op de lange baan schuiven: de analoge switch-off wordt uitgesteld tot bijvoorbeeld 2010. Dit is vermoedelijk wat in Griekenland zal gebeuren.

- Een begeleide overgang tegen eind 2008: dit laat toe om voldoende te communiceren, om een kader uit te werken van sociale maatregelen (voor diegenen die een kabelaansluiting niet kunnen betalen) en om de bevolking ten volle bewust te maken van wat digitale etheromroep eigenlijk inhoudt.

De Vlaamse Regering opteert voor deze laatste mogelijkheid. In de loop van 2007 zal ik in de Vlaamse Regering een concreet plan van aanpak voorleggen.

4 Digitaal Vlaanderen

4.1 Situering

Het Vlaams **regeerakkoord** schenkt bijzondere aandacht aan de informatie- en communicatiedoorstroming binnen de Vlaamse samenleving. De Vlaamse regering voert een doorgedreven actieplan uit *"om de digitalisering van de communicatie in de samenleving te ondersteunen en de digitale kloof te helpen overbruggen"*.
De krachtlijnen van dit actieplan werden vastgelegd bij beslissing van de Vlaamse regering van 22 juli 2005:

- Een Vlaamse vertaling van het Europese i2010 actieplan
- Innovatie als hefboom voor ICT, met bijzondere aandacht voor KMO's
- Verdere digitalisering informatiekanalen, inhoud en diensten
- E-vaardigheden als hefboom voor werkgelegenheid en brug over de digitale kloof
- Een betere overheidsdienstverlening door ICT (e-government)
- Digitale toepassingen ter verbetering van de levenskwaliteit.
- Een geïntegreerd beleid inzake digitalisering

Als uitgangspunt geldt dat de problemen van digitale communicatie en de overgang van Vlaanderen naar een informatiemaatschappij niet beperkt zijn tot de bevoegdheden van één Vlaamse minister of enkele Vlaamse ministers. Het formuleren van adequate en doortastende oplossingen vereist veelal acties binnen verschillende bevoegdheidsdomeinen. Daarom koos de Vlaamse Regering voor een regeringsbrede benadering.

4.2 Uitvoering van het Digitaal Actieplan

De respectievelijk bevoegde ministers werken, met de steun van de voltallige Vlaamse Regering, aan de volgende topprioriteiten.

4.2.1 De Vlaamse Regering gaat de uitdaging van het Europese actieplan "i2010" aan.

De Vlaamse regering heeft zich achter deze vernieuwde Europese dynamiek geschaard en zet deze Europese uitdagingen om in concrete acties in Vlaanderen.

Met het i2010 actieplan wil de Europese Commissie het Lissabonproces een nieuw elan geven. Dit plan moet ervoor zorgen dat de technologische en economische groei van de ICT-sector ten volle wordt benut om meer welvaart, jobs en groei te creëren. Elke lidstaat werd gevraagd in een eigen zogenaamd hervormingsprogramma de prioriteiten hieromtrent vast te leggen.

Gezien haar bevoegdheid voor veel materies die onder de Lissabonstrategie worden geplaatst, besloot de Vlaamse Regering om een eigen regionaal hervormingsprogramma op te stellen dat als basis diende voor de insteek in het nationaal hervormingsprogramma. Het regionaal programma werd overigens als bijlage bij het federaal programma aan de Commissie toegezonden en werd als dusdanig, zonder Vlaanderen bij naam te noemen, vermeld in het Lenterapport van de Commissie.

In het najaar van 2006 zal de Vlaamse regering een stand van zaken opmaken van de uitvoering van het eigen regionaal hervormingsprogramma.

4.2.2 De Vlaamse Regering blijft verder investeren in innovatie als hefboom voor ICT, met bijzondere aandacht voor de KMO's.

Op voorstel van de Vlaamse minister van economie, ondernemen, wetenschap, innovatie en Buitenlandse Handel keurde de Vlaamse Regering op 20 juli 2006 het actieplan "Vlaanderen i2010 - tijd voor een digitale stroomversnelling" goed. In het actieplan worden vijf strategische krachtlijnen uitgewerkt:
- grotere voorsprong creëren in O&O
- Resoluut kiezen voor e-onderzoek
- Het stimuleren van e-ondernemen bij Vlaamse KMO's
- maximale inzet op e-government
- duurzame bruggen over de digitale kloof bouwen

4.2.3 De Vlaamse Regering blijft verder werken aan de digitale media en digitale inhoud en diensten.

Ondanks de hoge beschikbaarheid van netwerkinfrastructuur in Vlaanderen zet nog niet elke Vlaming de stap naar de computer en het internet. De Vlaamse Regering wil daarom de televisie als toegevoegd breedbandplatform aanbieden. In het verleden werd al geïnvesteerd in een platform rond interactieve digitale televisie (iDTV).

Zoals hoger gesteld zal, naast het reeds bestaande infrastructuuraanbod, een platform voor digitale etheruitzendingen worden opgebouwd. De Radiocommunicatie Conferentie 2006 (RRC-06) besliste op 16 juni 2006 in Genève dat de Vlaamse digitale ether ruimte krijgt voor tientallen digitale radio- en televisiezenders.

Elektronisch Nieuwsarchief Vlaanderen

Het Elektronisch Nieuwsarchief Vlaanderen (ENA) is een interuniversitair initiatief dat startte in 2003 met de steun van het Max Wildiersfonds van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek Vlaanderen.

Sinds 2003 archiveert het ENA *alle* hoofdnieuwsuitzendingen op VRT en VTM. Met deze volledig digitale en interactieve archivering van televisienieuws is het ENA op dit moment internationaal één van de koplopers. De meeste buitenlandse nieuwsarchieven werken met analoge videobanden, kunnen niet op afstand geraadpleegd worden en bieden minder zoekmogelijkheden.

Eind december 2005 liep het ENA-project ten einde en is het opstartkapitaal van het FWO uitgeput. Op dat moment waren alle Vlaamse TV-nieuwsuitzendingen tussen 16 oktober 2001 en het najaar van 2005 gearchiveerd, goed voor meer dan 3000 volledige nieuwsuitzendingen (2001-2005) en 30.000 afzonderlijke nieuwsitems (2003-2005) die allemaal op de website op trefwoord te zoeken en te bekijken zijn.

Om dit project verder te kunnen zetten, richtten de promotoren van het ENA het verzoek aan de Vlaamse Overheid om het ENA een projectsubsidie toe te kennen.

Bij ministeriële besluiten van 14 december 2005 en 16 februari 2006 werden respectievelijk 25.000 euro en 75.000 euro toegekend aan ENA voor de verderzetting van dit project. Ik ben ook van plan dit initiatief in de toekomst verder te ondersteunen.

Digitaal VRT-archief

Via DIVA (Digitaal VRT-archief) zal het volledige VRT archief – beeld, geluid, foto's en een selectie van programmagerelateerde documenten – geconserveerd, ontsloten, gedigitaliseerd en ter beschikking

gesteld worden van onderwijsinstellingen, bibliotheken, culturele organisaties, wetenschappelijke instellingen en in beperkte mate ook van particuliere gebruikers.

Onderzoeksprojecten

Het Instituut voor Breedbandtechnologie (IBBT), voert verschillende onderzoeksprojecten uit die gericht zijn op de ontwikkeling van nieuwe digitale inhoud en diensten, zoals gedeelde opslag- en rekencapaciteit, ontwikkeling van standaarden voor het uitwisselen en archiveren van audiovisuele data en ontsluiting van multimediale archieven. Het IBBT wordt hiervoor integraal gefinancierd vanuit het Vlaams budget van wetenschap en innovatie dat wordt beheerd door de Vlaamse minister bevoegd voor wetenschappelijk onderzoek en innovatie.

4.2.4 De Vlaamse Regering investeert in e-vaardigheden als hefboom voor de werkgelegenheid en brug over de digitale kloof.

Omdat een basiskennis ICT noodzakelijk is om deel te nemen aan alle aspecten van de kennismaatschappij, is het de opdracht van de overheid zoveel mogelijk mensen deze vaardigheden bij te brengen. ICT-competenties maken deel uit van de eindtermen en ontwikkelingsdoelen van het basis- en secundair onderwijs. De Vlaamse overheid ondersteunt financieel de reguliere ICT-leermiddelen, specifieke projecten, goede praktijkvoorbeelden en de ICT-nascholing. Zo trekt mijn collega bevoegd voor onderwijs de komende 2 jaar 35 miljoen euro uit om de computerinfrastructuur in de scholen te verbeteren. Het is de bedoeling om elk klaslokaal van snel internet te voorzien. Het gebruik van internet in de lessen bevordert immers de motivatie en de prestaties van de leerlingen. De investering van 35 miljoen euro is gekoppeld aan nieuwe 'eindtermen ICT' voor het basisonderwijs en de eerste graad van het secundair onderwijs en gelijkaardige ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon onderwijs.

In het kader van het strategisch plan van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot het verhogen van de geletterdheid van de Vlaamse bevolking werd een ambtelijke stuurgroep opgericht. Deze stuurgroep kreeg als opdracht een concreet stappenplan uit te werken voor de periode 2005-2011 en staat in voor de afstemming van de acties die binnen en over de verschillende beleidsdomeinen heen ondernomen worden rond het verhogen van de geletterdheid. Dit omvat het geheel aan informatieverwerkingsvaardigheden: geletterdheid, gecijferdheid, multimediale en digitale vaardigheden om te kunnen functioneren in verschillende breed-maatschappelijke en sociaal-economische contexten.

De VDAB heeft voor werkzoekenden een ruim aanbod aan ICT-opleidingen.

4.2.5 Vlaanderen wil zelf het goede voorbeeld geven en de overheidsdienstverlening verbeteren door het aanwenden van ICT (e-government).

De Vlaamse overheid wil e-government gebruiken als hefboom om de totale dienstverlening voor de burger te verbeteren. Overheidsdiensten worden steeds sterker geconfronteerd met de uitdaging om de efficiëntie, de productiviteit en de kwaliteit van hun diensten te verbeteren. ICT kan de overheidsdiensten helpen om deze vele uitdagingen het hoofd te bieden. De nadruk moet hierbij echter niet liggen op de ICT zelf, maar op het gebruik van ICT in combinatie met organisatorische veranderingen en de ontwikkeling van nieuwe vaardigheden om de openbare diensten te verbeteren. Vlaanderen maakt er een beleidsprioriteit van om e-government vooral in te zetten als hefboom om administratieve vereenvoudiging en lastenverlaging te bereiken, voor bedrijven en voor burgers.
Op 21 februari 2006 lanceerde ik vanuit mijn bevoegdheid voor Administratieve Vereenvoudiging en E-government, MAGDA, het Vlaams knooppunt voor gegevensuitwisseling. Via dit platform,

gerealiseerd door de Coördinatiecel Vlaams e-government (CORVE) samen met Sturing en Controle ICT en EDS-Telindus, ontstaan veel mogelijkheden om de dienstverlening van de Vlaamse overheid voor burgers en ondernemingen niet enkel toegankelijker, maar ook eenvoudiger te maken.

MAGDA (Maximale GegevensDeling tussen Administraties) legt de basis voor baanbrekende nieuwe e-gov-toepassingen voor burgers en ondernemingen. Daarbij vormt de eenmalige gegevensopvraging - "Vraag niet wat je al weet" - de leidraad.

4.2.6 Vlaanderen wil dat toepassingen tot stand komen die een echte meerwaarde hebben of de levenskwaliteit verhogen en daarbij zelf het goede voorbeeld geven.

Digitalisering maakt het leven vaak gemakkelijker: dienstverlening wordt onafhankelijk van tijd en plaats. Denk maar aan e-leren, e-werken, e-gezondheidszorg, ... Het model van de Cultuurdatabank kan voor andere beleidsdomeinen als voorbeeld dienen voor de digitale toegang tot informatie.

In het sectoraal akkoord 2005-2007 voor de Vlaamse ambtenaren kwamen de Vlaamse overheid en de vakbonden overeen dat een kader voor telewerken met voldoende zeggingskracht zal worden uitgewerkt voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid die onder het toepassingsgebied van het sectorale akkoord vallen.

4.2.7 De Vlaamse Regering wil actief meewerken aan een geïntegreerd beleid.

Diverse overheden hebben een verantwoordelijkheid in de uitbouw van de digitale samenleving. De Vlaamse overheid is van mening dat er een zo goed mogelijke afstemming moet zijn tussen de bevoegde overheden, maar wijst er wel op dat ze volwaardig bevoegd is voor een eigen invulling van haar 'digitaal' beleid.

Op de WSIS-top in Genève in december 2003 verbond België er zich toe een nationaal actieplan tegen de digitale kloof op te stellen. Om de doeltreffendheid te maximaliseren werd geopteerd voor een nationaal, in plaats van een federaal actieplan, dus met actieve deelname van de gemeenschappen en gewesten.

Dit actieplan, dat werd voorgesteld tijdens het tweede deel van de WSIS in november 2005 te Tunis, draait rond drie relevante hefbomen: sensibilisering, vorming en toegang. Voor elk van deze hefbomen werden een aantal doelstellingen (en acties) geformuleerd:

Sensibilisering:
1) Verminderen van het bevolkingspercentage dat het praktisch nut van de informatietechnologieën niet kent, dat denkt dat deze technologieën moeilijk te gebruiken zijn en dat geen vertrouwen heeft in het ICT-instrument.
2) Centraliseren van de informatie betreffende alle initiatieven ter bestrijding van de digitale kloof.

Vorming:
1) Aan alle jongeren een opleiding in de informatietechnologieën aanbieden.
2) Instrumenten voor zelfscholing aanbieden aan de burgers die vertrouwd willen raken met de informatietechnologieën.
3) Bevorderen van de structuren die opleidingen in de informatietechnologieën organiseren voor kansarmen.

Toegankelijkheid:
1) Aan elke burger een publieke toegang tot het Internet garanderen dichtbij zijn woonplaats en aan een redelijke prijs.
2) Aanmoedigen van de uitrusting en de aansluiting van de gezinnen en aantrekkelijke toepassingen voor de burger ontwikkelen
3) Functionele computers aan lage kostprijs inzetten in de strijd tegen de digitale kloof.

Daarnaast werden ook nog een aantal specifieke doelstellingen en transversale acties geformuleerd:
1) De diversiteit van de software bevorderen
2) Aan de burgers het recht op traditionele dienstverlening waarborgen
3) Doelgroepen: de toegankelijkheid en de kennis van de informatietechnologieën verhogen voor de zwakkere groepen: de bejaarden, de vrouwen en de gehandicapten.

Het IBBT-project MonIT heeft de uitbouw van een ICT-monitor voor Vlaanderen tot doel. Dit project komt tegemoet aan de vraag naar een geïntegreerd instrument voor dataverzameling, het meten van diverse aspecten van de ICT-sector in Vlaanderen en het delen van de informatie en kennis tussen de verschillende spelers van de overheid en de bedrijfswereld.

4.3 Opvolging

4.3.1 Commissie Digitaal Vlaanderen.

De Vlaamse Regering zal voor haar toekomstig beleid inspelen op de aanbevelingen van de Commissie Digitaal Vlaanderen van het Vlaams Parlement.

4.3.2 Europese en internationale dossiers.

Het Coördinatiepunt Informatiemaatschappij (CPI) binnen de afdeling Media volgt de Europese en internationale dossiers over telecommunicatie en de informatiemaatschappij die onder de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap of het Vlaams gewest vallen op met het oog op de formulering van een gecoördineerd Vlaams standpunt of een gecoördineerde Vlaamse bijdrage. Het doet hiervoor beroep op een netwerk van contactpersonen binnen de Vlaamse overheid.

4.3.3 Projectinventaris.

Het CPI legt tevens een online inventaris aan van de geplande en lopende projecten die bijdragen tot de realisatie van de doelstellingen van het digitaal actieplan.

4.3.4 Monitoring van de digitale kloof.

Het onderzoeksproject “digitale kloof” van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid wil het bestaande onderzoek bespreken, de internetadaptatie verklaren en enkele hiaten opsporen in de huidige acties die in Vlaanderen ondernomen werden in het kader van de digitale kloof. Het toekomstig beleid zal hierop inspelen.

5 Toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator

De oprichting van de Vlaamse Regulator voor de Media is ondertussen een feit. Met het decreet van 16 december 2005, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 30 december van 2005, werd het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Regulator voor de Media" opgericht.

5.1 Waarom was een nieuwe regulator nodig?

Een goed uitgebouwde toezichtinstantie moet voor het beter naleven van de regelgeving zorgen, meer rechtszekerheid bieden aan alle betrokken marktpartijen en zo juridische geschillen helpen voorkomen. Daarom is een volwaardige Vlaamse regulator nodig.

Via de oprichting van de Vlaamse Regulator voor de Media werden de vroegere Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie en de Vlaamse Kijk en Luisterraad voor Radio en Televisie samen met het Vlaams Commissariaat voor de Media geïntegreerd binnen één organisatie, wat geleid heeft tot een vereenvoudiging van de bestaande structuren.

De Europese wetgever eiste reeds geruime tijd dat het toezicht op de naleving van de mediaregelgeving wordt uitgeoefend door een slagkrachtige, onafhankelijke instantie.

5.2 Structuur en opdrachten van de VRM.

De VRM bestaat uit twee kamers:
- een algemene kamer,
- een kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen.

Waar de algemene kamer gericht is op het uitoefenen van de vroegere taken van het Vlaams Commissariaat voor de Media, is de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen bevoegd voor de controle op en handhaving van de bepalingen van de artikelen 96 en 111 bis. Deze gaan over de principes van
- bescherming van minderjarigen
- klachten over programma's die zouden oproepen tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit
- klachten op grond van discriminatie
- klachten over vermeende politieke en ideologische partijdigheid.

De algemene kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media krijgt een aantal **nieuwe opdrachten**:

- marktdefinitie, marktanalyse en maatregelen ten aanzien van ondernemingen met aanzienlijke marktmacht. In uitvoering van het Europees regelgevend kader voor elektronische communicatienetwerken en –diensten, zal de VRM de relevante markten voor producten en diensten in de sector van de elektronische communicatienetwerken en de geografische omvang ervan moeten definiëren. Wanneer de relevante markten zijn afgebakend, dient de VRM deze vervolgens te analyseren om te bepalen of ze daadwerkelijk concurrerend zijn. Indien dit niet het geval is, zal de VRM de ondernemingen die op de betrokken markt een economische machtspositie innemen moeten identificeren, en hen één of meer van de verplichtingen uit art. 125§1 van de gecoördineerde decreten opleggen teneinde de mededinging te herstellen.
- het in kaart brengen van concentraties in de audiovisuele en geschreven media: de VRM zal, los van de opdrachten inzake marktdefinitie en marktanalyse, gegevens moeten verzamelen over de beweging op de Vlaamse mediamarkten.
- toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst door de openbare omroep: deze taak wordt opgelegd aan de algemene kamer van de VRM. Het gaat niet om een financieel of budgettair toezicht, wel om een controle op de naleving van de inhoudelijke bepalingen van de beheersovereenkomst, waarover jaarlijks aan de Vlaamse regering wordt gerapporteerd.

5.3 Inwerkingtreding van de VRM

De Vlaamse Regulator voor de Media werd operationeel op 10 februari 2006

De leden van de algemene kamer en de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen werden aangeduid bij besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2006.
De heer Jo Baert werd aangeduid als voorzitter van de algemene kamer.
De heer Karel Rimanque werd aangeduid als voorzitter van de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen.

Op dit ogenblik zijn 11 personen werkzaam bij de Vlaamse Regulator, waaronder de gedelegeerd bestuurder, de heer Joris Sels, die op 26 juli door de Vlaamse Regering werd benoemd.

5.4 Werking van de VRM in 2006

Tot op de datum van 1 september 2006 heeft de algemene kamer uitspraak gedaan over
- 11 geschillen inzake televisieomroep (daarvan zijn 9 onderzoeken die ambtshalve waren opgestart en 2 die op klacht gebeurden)
- 27 geschillen inzake radio-omroep (daarvan zijn 21 onderzoeken die ambtshalve waren opgestart
- en 6 die op klacht gebeurden)
- 0 geschillen inzake omroepnetwerken.

Tot op de datum van 1 september 2006 heeft de kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen uitspraak gedaan over 2 geschillen inzake televisieomroep.

De Vlaamse Regulator voor de Media zal een pro-actief beleid voeren en ruimer gebruik maken van de mogelijkheid om ambtshalve op te treden, zoals het op dit ogenblik reeds bij regulerende instanties in het buitenland het geval is (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel in de Franse Gemeenschap, Commissariaat voor de Media in Nederland…).

In dit verband wordt er op gewezen dat het Vlaams Commissariaat voor de Media, de voorganger van de VRM, reeds sedert de tweede helft van 2004 is overgegaan tot systematische controles op de naleving van de reclameregels op radio en televisie.

5.5 Aandachtspunten voor de Vlaamse Regulator voor de Media in 2007

De Vlaamse Regulator voor de Media zal op het gebied van de controles de ingeslagen weg consequent doorzetten en contact opnemen met aanbieders van geautomatiseerde monitoringsystemen, teneinde ook voor de VRM een dergelijk systeem te verwerven of het gebruik ervan door de VRM mogelijk te maken. Dat moet de VRM toelaten om efficiënter te monitoren.

Met het decreet van 16 december 2005 werden aan de Vlaamse Regulator voor de Media een aantal nieuwe opdrachten toegekend:

✓ Mediaconcentratie/marktanalyse (art. 169, §2, 7°, 8° en 9° van de gecoördineerde decreten)

<u>Mediaconcentraties monitoren</u>
Om de concentraties in de audiovisuele en geschreven media te monitoren zal de VRM het Vlaamse medialandschap in kaart brengen.
Informatie betreffende eigendomsstructuren, financiële resultaten, publieksbereik, reclameontvangsten, en dergelijke zal op een gestructureerde manier verzameld en up-to-date gehouden worden.

Deze informatie moet toe staan om op regelmatige basis en naar aanleiding van ad-hocvragen te rapporteren.
Daartoe zullen een aantal rapporteringinstrumenten uitgewerkt worden.

Marktanalyse voorbereiden in afwachting van samenwerkingsovereenkomst
In uitvoering van het Europees regelgevend kader voor elektronische communicatienetwerken zal de analyse van de geografisch relevante markt voor omroeptransmissiediensten tot het takenpakket van de VRM behoren.
Het marktanalysetraject dat afgelegd zal moeten worden, bestaat uit drie fasen:

1. de marktdefinitie waarbij de markteigenschappen worden vastgesteld over een zekere periode, rekening houdend met alternatieven voor vraag en aanbod.
2. de marktanalyse waarbij de spelers met aanmerkelijke marktmacht moeten worden geïdentificeerd.
3. de besluitvorming, waarbij ondernemingen met aanmerkelijke marktmacht worden aangewezen en gepaste maatregelen worden bepaald.

In afwachting van de goedkeuring van de samenwerkingsovereenkomst tussen de verschillende regulatoren zal de VRM fase 1 voorbereiden, zodat er bij groen licht meteen mee van start gegaan kan worden.

- ✓ Toezicht op de naleving door de openbare omroep van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap en het jaarlijks rapporteren hierover aan de Vlaamse Regering (artikel 169, § 2, 10° van de gecoördineerde decreten)

De beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap 2007 – 2011 werd gesloten op 20 juli 2006. In uitvoering van artikel 42 van deze beheersovereenkomst zal de VRM samen met de VRT de meetsystemen voor de performantiemaatstaven bepalen. Met ingang van 2008 zal de VRM jaarlijks rapporteren over de uitvoering van de VRT-beheersovereenkomst.

De Vlaamse Regulator voor de Media zal in 2007 met de Vlaamse Regering een beheersovereenkomst sluiten. De beheersovereenkomst zal onder andere de volgende aangelegenheden regelen:
- de concretisering van de kwalitatieve en kwantitatieve wijze waarop de Vlaamse Regulator voor de Media zijn taken moet vervullen, met strategische en operationele doelstellingen, beschreven aan de hand van meetbare criteria.
- de toekenning van middelen voor enerzijds de eigen werking van de Regulator en anderzijds de uitvoering van de doelstellingen en taken waarvoor deze werd opgericht.
- de voorwaarden waaronder eigen inkomsten of andere financieringen mogen worden verworven of ter beschikking mogen worden gesteld.

De VRM zal ook de nodige aandacht besteden aan het voeren van een meer gestructureerd communicatiebeleid. Een preventieve communicatie kan verhinderen dat achtertaf repressief opgetreden moet worden. De internetsite www.vlaamseregulatormedia.be zal dan ook verder uitgebouwd worden, maar ook andere communicatiekanalen zullen ingeschakeld worden.

6 Vlaamse bevoegdheid voor omroep en telecommunicatie

De Gemeenschappen werden door de verschillende stappen van de staatshervorming bevoegd voor ‘radio-omroep en de televisie’, en voor de ‘hulp aan de geschreven pers’. De persvrijheid, het auteursrecht en de telecommunicatie bleven onder de bevoegdheid van de federale overheid ressorteren.

In de praktijk heeft de convergentie tussen telecommunicatie en omroep tot een zeer complexe bevoegdheidsverdeling geleid die door de verschillende arresten van gewone rechtbanken, administratieve rechtscolleges en het Arbitragehof geleid heeft tot een haast onwerkbare situatie van regelgevende beleidsvoering.

Vlaanderen meent dat het beschikken over de volledige bevoegdheid voor zowel omroep als telecommunicatie beter zou toelaten een coherent en efficiënt beleid te voeren dat steeds ingebed is in het Europees regelgevend kader.

In afwachting hiervan zal onderzocht worden welke de mogelijke scenario’s zijn om tot een coherent, flexibel en aangepast beleid te komen ten einde de bestaande bevoegdheidsverdeling beter te laten aansluiten op de realiteit.

6.1 Een veranderend Europees kader – Televisie zonder grenzen

De Europese Commissie heeft op 13 december 2005 een wetgevingsvoorstel ter herziening van de richtlijn “Televisie zonder grenzen” (TVZG) aangenomen. Dit voorstel behelst een nieuwe benadering van de regelgeving inzake audiovisuele mediadiensten, waarmee wordt beoogd in te spelen op de aanmerkelijke technologische en marktontwikkelingen die zich sinds de laatste herziening van deze richtlijn in 1997 hebben voorgedaan, en meer in het bijzonder te zorgen voor gelijke concurrentievoorwaarden op een gebied waar de aard van de geleverde diensten en de manier van levering in een snel tempo veranderen.

Tot nu toe geldt de richtlijn TVZG voor klassieke televisie-uitzendingen en omroepen. Met de herziening komt er een uitbreiding tot alle audiovisuele mediadiensten, dus ook diensten on demand, webcasting enzovoort. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen lineaire en niet-lineaire diensten. Lineaire diensten – bijvoorbeeld klassieke televisie – zijn geprogrammeerde diensten, push-diensten die naar de kijker gestuurd worden. Niet-lineaire diensten zijn diensten op vraag, pull-diensten.

Voor de lineaire diensten vertrekt men van de regels van de huidige richtlijn, die weliswaar aangepast en gemoderniseerd worden, vooral inzake reclame. Voor de niet-lineaire diensten worden er enkele fundamentele basisprincipes opgenomen in de richtlijn. Het is dus een regeling met twee snelheden: er wordt een verschil gemaakt tussen lineaire en niet-lineaire diensten. Het is een goede zaak dat het vrij verkeer van niet-lineaire diensten geregeld wordt en dat alle nieuwe audiovisuele diensten onder de richtlijn vallen.

Inzake de jurisdictie wil Vlaanderen streven naar een aangepaste regeling. Audiovisuele mediadiensten ressorteren in principe steeds onder de lidstaat van vestiging. Een land mag strengere regels dan de richtlijn opleggen, maar die zijn alleen van toepassing op mediadiensten die in dat land gevestigd zijn. Dat laat shopping en delokalisatie toe. De kinderreclameregel is in Vlaanderen en in Zweden bijvoorbeeld strenger dan in de huidige richtlijn. In beide landen kunnen buitenlandse zenders die niet aan de strengere regels onderworpen zijn, wel bekeken worden. Volgens de ontwerprichtlijn is slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een afwijking van het oorspronglandbeginsel mogelijk. Daarenboven is de procedure loodzwaar. Vlaanderen zou willen dat nog andere afwijkingen van die regel mogelijk worden.

De vrije nieuwsgaring impliceert dat omroeporganisaties uit andere lidstaten, met het oog op korte berichtgeving toegang krijgen tot evenementen waarvan de uitzendrechten exclusief zijn toegekend aan een omroep uit de eigen lidstaat. De wederkerigheidregel is al opgenomen in de gecoördineerde mediadecreten. In Vlaanderen kunnen omroeporganisaties uit andere lidstaten die regel inroepen voor de vrije nieuwsgaring. Met de nieuwe richtlijn zullen Vlaamse omroepen nu ook in andere lidstaten het recht op korte berichtgeving kunnen uitoefenen voor evenementen die exclusief toegewezen zijn aan buitenlandse omroepen.

Het invoegen van reclame in televisieprogramma's wordt versoepeld. Het gaat niet langer over reclame en sponsoring, maar over "commerciële communicatie" in een ruime definitie. Sluikreclame blijft verboden. Productplaatsing is toegelaten, mits ze aangekondigd wordt, maar niet in specifieke programma's zoals kinderprogramma's en journaals. De dagbeperking valt weg, maar een uurbeperking blijft. Ook nieuwe technieken worden mogelijk.

Europa en ook Vlaanderen kiezen voor een vrije concurrentie waarbij publieke én private omroepen kansen moeten krijgen. Commerciële omroepen leven van reclame. Ze worden geconfronteerd met een nieuwe economische omgeving, meer bepaald een verschuiving van het reclamebudget en van de reclamepakketten. De digitalisering veroorzaakt een sterke individualisering. De overheid moet de commerciële omroepen dus de kans geven om gebruik te maken van nieuwe technieken zoals bijvoorbeeld splitscreen. Ik reken hierbij wel op de zelfregulering van de omroepen én op de kritische ingesteldheid van de tv-kijker die een evenwicht zal willen tussen programma's en publiciteit.

Een nieuwe, aangepaste richtlijn is dus nodig opdat alle omroepen kansen zouden krijgen in een sterk veranderende mediaomgeving. Er moet meer duidelijkheid worden gecreëerd over de rechten en de plichten van de aanbieders van niet-lineaire audiovisuele mediadiensten.

Het proces van de goedkeuring van de nieuwe versie van de richtlijn zal nog maanden in beslag nemen en op het Commissievoorstel werden reeds veel amendementen ingediend.
De procedure tot herziening van de richtlijn "Televisie zonder Grenzen" zal door de Vlaamse Gemeenschap verder actief opgevolgd worden zowel op de vergaderingen van de audiovisuele werkgroep van de Raad van de Europese Unie als op de voorafgaande coördinatievergaderingen met de andere Gemeenschappen.

<u>Beleidsinvulling tijdens volgende periode</u>

Zodra de definitieve inhoud van de richtlijn vastligt en deze goedgekeurd is, wordt gewerkt aan de omzetting hiervan. Ik zal hierbij nagaan of het opportuun is om binnen de mogelijkheden van de richtlijn tot een versoepeling van de Vlaamse regelgeving te komen.
Ik wil van de gelegenheid ook gebruik maken om na te gaan of onze regelgeving nog aangepast is aan de huidige evoluties. Het lijkt mij het goede moment om, gelijktijdig met de omzetting van de richtlijn, de huidige regelgeving te onderzoeken op consistentie en ze ook, waar mogelijk, te vereenvoudigen.

6.2 Bevoegdheid voor elektronische communicatienetwerken

Reeds in mijn beleidsbrief van vorig jaar maakte ik melding van het arrest van het Arbitragehof van 13 juli 2005 en het voorontwerp van decreet van de Vlaamse regering van 2 september 2005 dat de vernietigde artikelen van het vorige decreet verving, aanpaste of hernam. Op die manier kwam het hersteldecreet tegemoet aan de verzuchtingen van het Arbitragehof. Tot op heden is het echter nog altijd zo dat dit hersteldecreet niet werd goedgekeurd op het overlegcomité. Het overlegcomité koppelt immers de goedkeuring van dit decreet aan de eis dat de Vlaamse Regering het samenwerkingsakkoord inzake telecommunicatie en omroepregulatoren zou ondertekenen. Zodra dit akkoord er komt, wordt het decreet bij het Vlaams Parlement ingediend.

De onderhandelingen op de Regionale Radiocommunicatieconferentie te Genève van mei-juni 2006 (RRC-06) werden gevoerd door vertegenwoordigers van zowel de federale overheid als van de Gemeenschappen. De FOD Buitenlandse Zaken heeft het gemengd karakter (federaal/gemeenschappen) van het akkoord vastgelegd. De ondertekening, namens het Koninkrijk België, is gebeurd volgens formule 3 met mede-ondertekening van de vertegenwoordigers van de Gemeenschappen.

6.3 Samenwerkingsakkoord betreffende regulatoren elektronische communicatie en koppeling met de etherproblematiek

Het Arbitragehof heeft geëist dat een samenwerkingsakkoord zou worden opgemaakt waarin de onderscheiden regulatoren en wetgevende instanties hun beleid en beslissingen op elkaar afstemmen bij het nemen van initiatieven en maatregelen over die elektronische communicatie-infrastructuur die door de convergentie van omroep en telecommunicatie zo verweven is geworden dat een eenzijdig optreden niet meer mogelijk is. Over een ontwerp van samenwerkingsakkoord werd overeenstemming bereikt in het overlegcomité, op 20 april 2005.

Dit samenwerkingsakkoord omvat de oprichting van:
- een conferentie van regulatoren (CRC), waar de onderscheiden regulerende instanties voor telecommunicatie of voor radio-omroep en televisie kunnen oordelen over elkaars ontwerpbeslissingen m.b.t. elektronische communicatienetwerken; en
- een Interministerieel Comité, dat dwangtoezicht uitoefent op de CRC teneinde blokkeringen te voorkomen, en waar de onderscheiden regelgevers de raadpleging kunnen organiseren over elkaars regelgevende initiatieven.

De Vlaamse regering koppelde de ondertekening van dit samenwerkingsakkoord aan een *omvattende regeling*, waarvan ook de *etherpolitie* en de *frequentiecoördinatie* deel uitmaken en eist dan ook, alvorens dit samenwerkingsakkoord te ondertekenen, een adequate, doeltreffende en solide oplossing voor de ganse etherproblematiek.

De technische werkgroep die in opdracht van het Overlegcomité belast werd met de verificatie van de FM-database van het BIPT heeft eind 2005 een akkoord bereikt over 5 van de 9 nog volgens de Vlaamse Gemeenschap betwiste frequenties die voorkwamen in de beslissing van het Overlegcomité van 29 november 2002. Voor de Vlaamse Gemeenschap bleven er dan ook na het checken van de databank in december 2005 nog slechts 4 betwiste frequenties. De Franse Gemeenschap heeft echter de akkoorden over 10 frequenties opnieuw ter discussie gesteld en volgens de Franse Gemeenschap waren er op dat moment nog 14 betwiste frequenties.

Op het Overlegcomité van 1 februari 2006 kreeg het BIPT de opdracht om een compromisvoorstel uit te werken voor de tien betwiste frequenties te Brussel. Daarover kon op het overlegcomité van 8 maart 2006 geen consensus bereikt worden.

Om deze problematiek te kunnen oplossen heeft op mijn initiatief ministerieel overleg plaatsgevonden waaraan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en het BIPT deelnamen. Hierbij wens ik te streven naar een volledig akkoord dat inhoudt:
- de frequentieplannen van de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap;
- de etherpolitie;
- de wederzijdse wetgeving inzake elektronische communicatie (waarbij lopende procedures worden stopgezet)
- de ondertekening van het samenwerkingsakkoord.

Om tot een dergelijk akkoord te kunnen komen heeft de Vlaamse Gemeenschap zich bereid getoond om te onderhandelen over de 14 frequenties die nog betwist zijn volgens de Franse Gemeenschap.

Vandaag is de stand van zaken dat er van de 14 betwiste frequenties slechts een volledig akkoord bestaat over 3 frequenties. Over de resterende frequenties wordt verder onderhandeld.

Intussen is de context waarbinnen de impasse over het samenwerkingsakkoord inzake telecommunicatie- en omroepregulatoren zich afspeelt, grondig gewijzigd. Aanleiding voor deze wijziging is het advies dat de Raad van State formuleerde bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten en de frequenties die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen.

De Raad van State stelt in dit advies dat de Vlaamse Gemeenschap effectief bevoegd is om radiofrequenties toe te wijzen, hetzij na de totstandkoming van een samenwerkingsakkoord terzake, hetzij eenzijdig, voor zover die bevoegdheidsuitoefening binnen de perken van het evenredigheidsbeginsel blijft en onverminderd de federale bevoegdheid inzake de etherpolitie.

Het gevolg van dit advies is dat de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in principe eenzijdig frequenties kunnen toewijzen, mits naleving van het evenredigheidsbeginsel en van de federale bevoegdheden. Dit alles in afwachting van een samenwerkingsakkoord, dat er nog steeds moet komen gelet op artikel 17 van de wet van 13 juni 2005.

Kort nadat het advies van de Raad van State bij het ontwerp van frequentiebesluit van de Vlaamse Gemeenschap bekend raakte, heeft de federale overheid (na overleg met mijn diensten) een gewijzigd voorontwerp van Koninklijk Besluit betreffende de etherpolitie met betrekking tot de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5 MHz – 108MHz opgemaakt. Deze tekst, die een belangrijke stap vooruit is voor wat betreft de uitoefening van de etherpolitie, zal worden besproken op de eerstvolgende vergadering van het Overlegcomité. Bij positief resultaat zal de Vlaamse Regering het in 2005 overeengekomen samenwerkingsakkoord ondertekenen en voorleggen in het Vlaams Parlement.

6.4 Beroep tot vernietiging van het Franse Gemeenschapsdecreet inzake radio- en televisieomroep.

De vernietiging door het Arbitragehof van artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 (titels VI en VII van de huidige gecoördineerde mediadecreten) was gestoeld op de vereiste van samenwerking tussen de gemeenschappen en de federale overheid en had tot gevolg dat de Vlaamse regelgever zulke samenwerking moest opnemen in de mediadecreten.

Dergelijke bepalingen van samenwerking waren en zijn echter niet opgenomen in de radio- en televisiedecreten van de Franse Gemeenschap. Doordat het Franse Gemeenschapsdecreet dateert van voor de uitspraken van het Arbitragehof die deze samenwerking vereisen, kwam men tot het onevenwicht dat deze samenwerkingsverplichting niet zou ingeschreven zijn in het Franse Gemeenschapsdecreet.

De Vlaamse Regering heeft dan ook, conform haar bevoegdheid en de wettelijke mogelijkheid die daartoe geboden wordt, beroep ingesteld tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van de Franse Gemeenschap van 27 februari 2003 betreffende de radio-omroep, namelijk aangaande die elementen die bij de regeling van de audiovisuele sector, de samenwerking tussen de regulatoren vereisen.

6.5 Problematiek billijke vergoeding

Krachtens artikel 42 van de Auteurswet kan een commissie het bedrag bepalen voor de billijke vergoeding ten voordele van de uitvoerende kunstenaars. Bij beslissing van 10 februari 2003 (algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 9 maart 2003) voorzag zij voor de lokale radio-omroepen in artikel 6 in een tweeledige constructie, met enerzijds een forfaitaire vergoeding, en anderzijds een vergoeding op basis van de CIM-cijfers.

Aangezien de berekeningswijze op basis van de CIM-cijfers kon leiden tot extreem hoge bedragen, pleitte de Vlaamse Gemeenschap voor een aanpassing van deze regeling, en stelde een algemene forfaitaire vergoeding voor, eventueel te differentiëren op basis van de zendsterkte. Na overleg tussen alle betrokken partijen wijzigde de commissie de bovenstaande beslissing op 12 december 2005 (algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 21 december 2005). Artikel 4, 9° van de beslissing van 10 februari 2003 werd vervangen en stelt sindsdien dat het ogenblikkelijk gewogen bereik (OGB) wordt bepaald op basis van objectieve gegevens uit één of meerdere in België uitgevoerde studies door een erkende, hoog aangeschreven organisatie. Lokale radio-omroepen die niet het voorwerp uitmaken van een dergelijke studie, betalen de forfaitaire vergoeding van 400 euro, zo bepaalt een nieuw vierde lid in artikel 6.

Deze nieuwe regeling trad in werking op 1 januari 2006. Sindsdien werden van de radiosector hieromtrent geen klachten meer ontvangen.

Geert BOURGEOIS

Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

_____

Lijst van gebruikte afkortingen:

ASO:	Analoge switch-off
BIPT:	Belgisch Instituut voor post en Telecommunicatie
BVN:	Het Beste van Vlaanderen en Nederland
CEPT:	Conférence Européenne des Postes et Télécommunications
CIM:	Centrum voor Informatie over de Media
CRC:	Conferentie der regulatoren
DAB:	Digital Audio Broadcasting
DIVA:	Digitaal VRT-archief
DMF:	Digitale MediaFabriek
DRM:	Digital Rights Management
DSO:	Digital switch-over
DVB-H:	Digital Video Broadcasting- Handheld
DVB-T:	Digital Video Broadcasting – Terrestrial
ENA:	Elektronisch Nieuwsarchief Vlaanderen
IBBT:	Instituut voor Breedband Technologie
IPV:	Internationaal perscentrum Vlaanderen
ITU:	International Telecommunication Union
KIK:	Krant in de Klas
MAGDA:	Maximale GegevensDeling tussen Administraties
MIRA:	Mediacampagne rond Interculturaliteit in Relatie tot de Arbeidsmarkt
NICAM:	Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media
NORTV:	Niet-Openbare Regionale Televisieverenigingen Vlaanderen
OGB:	Ogenblikkelijk gewogen bereik
PEGI:	Pan European Game Information
RVi:	Radio Vlaanderen Internationaal
RRC:	Regionale Radio Conferentie
SBS:	Scandinavian Broadcasting System
T-DAB:	Terrestrial Digital Audio Broadcasting
ToM:	Totale oMbouw omroepgebouw VRT
VAR:	Vlaamse Audiovisuele Regie
VCM:	Vlaams Commissariaat voor de Media
VMMa:	Vlaamse Media Maatschappij
VRM:	Vlaamse Regulator voor de Media
VRT:	Vlaamse Radio- en Televisieomroep
VVJ:	Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten
WSIS:	World Summit on Information Society

BIJLAGEN

Bijlage 1

Resoluties en moties Media - parlementair jaar 2005-2006

Resoluties

1. **Resolutie van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's**

   Dit voorstel werd ingediend in de commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen op 22 december 2005 en werd er aangenomen op 9 maart 2006. Het voorstel van resolutie werd in plenaire vergadering aangenomen op 26 april 2006.

   In punt 7 van de resolutie wordt de Vlaamse Regering verzocht om via overleg met de vertegenwoordigers van de audiovisuele media en de geschreven pers een serene, genuanceerde en informatieve berichtgeving en beeldvorming na te streven over holebi's en holebiseksualiteit.

   In navolging hiervan werd bij parlementaire vraag nr. 140 van 23 augustus 2006 gepeild naar de genomen initiatieven op dit vlak.

Ik zal in samenspraak met mijn collega bevoegd voor gelijke kansen deze materie onder de aandacht brengen van de audiovisuele media en de geschreven pers.

2. **Resolutie van mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandenbossche, Carl Decaluwé, Bart Caron en Kris Van Dijck betreffende de lancering van digitale televisie, aangenomen in plenaire vergadering op 15 maart 2006**

   Dit voorstel werd ingediend en behandeld in de commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media op 19 januari 2006. De tekst werd in plenaire vergadering aangenomen op 15 maart 2006.

   Met deze resolutie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd:

   1° om in afwachting van een eventueel thematisch aanbod, de VRT te vragen zich prioritair te concentreren op de andere mogelijkheden die digitale televisie te bieden heeft: programma's op aanvraag, verrijkte inhoud, interactiviteit en ontsluiten van het digitaal archief;

   2° om erover te waken dat programma's gefinancierd met algemene middelen bij een eerste uitzending geen meerkost voor de kijker mogen betekenen en niet marktverstorend mogen werken;

   3° klaarheid te scheppen in de toekomstige beheersovereenkomst over:

      a. het aanbod van de VRT in het kader van haar publieke opdracht in het digitale tijdperk versus commerciële initiatieven;
      b. de ruimte die aan alle spelers op de markt wordt geboden voor het uitbouwen van een aanbod inzake digitale televisie;
      c. de meerkost en financieringswijze van het digitale televisie-aanbod van de VRT (themakanalen en andere diensten) op korte en op lange termijn;
      d. de verhouding themakanalen/bestaande generalistische netten.

Aan deze resolutie is uitvoering gegeven in de beheersovereenkomst 2007-2011 tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap. In de beleidsbrief wordt dit tevens uitvoerig toegelicht.

3. Resolutie van de heren Johan Verstreken, Kris Van Dijck, Dany Vandenbossche en Bart Caron en mevrouw Margriet Hermans betreffende Vlaamse muziek op de openbare omroep, aangenomen in plenaire vergadering op 10 mei 2006

Het voorstel van resolutie werd ingediend in de commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media op 29 maart 2006 en er aangenomen op 20 april 2006. Het voorstel van resolutie werd in plenaire vergadering aangenomen op 10 mei 2006.

Met deze resolutie vroeg het Vlaams Parlement, wat het aanbod van Vlaamse muziek op de openbare omroep betreft, om concrete performantiemaatstaven op te nemen in de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT, aangaande culturele diversiteit in de muziekprogrammatie zowel op radio als televisie, zodat er meer Nederlandstalige muziek uit Vlaanderen van verschillende muziekgenres wordt uitgezonden.

In de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap voor de periode 2007-2011 zijn in artikel 16 een aantal perfomantiemaatstaven opgenomen. De VRT zal de Vlaamse productie als een strategische doelstelling beschouwen. Hij verbindt er zich toe dat op radio minstens 20% van zijn muziektijd Vlaamse muziekproducties zullen zijn. Bovendien moet minstens één VRT-radiokanaal door het publiek worden herkend als een radio met een Nederlandstalig profiel.

Moties

1. Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Bart Caron en Kris Van Dijck en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 15 maart 2006 door de heer Jos Stassen gehouden actuele interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van de minister betreffende de eventuele afschaffing van de vijfminutenregel inzake kinderreclame op televisie

Deze motie werd aangenomen in de plenaire vergadering op 29 maart 2006. Het Vlaams Parlement verzoekt de Vlaamse Regering dringend in overleg te treden met de Vlaamse private omroepen om een allesomvattende regeling uit te werken die:

1° een oplossing biedt voor het concurrentiële nadeel dat de vijfminutenregel voor de Vlaamse private omroepen ten opzichte van de buitenlandse omroepen betekent;

2° inhoudt dat de Vlaamse omroepen in overleg met de Gezinsbond, de Vlaamse Jeugdraad, de Unie der Belgische Adverteerders (UBA) en Test-Aankoop een gedragscode uitwerken voor reclame die gericht is op kinderen;

3° moet leiden tot een grotere investering van de Vlaamse omroepen in eigen Vlaamse en kwalitatief hoogstaande kinderprogramma's.

Inmiddels werd het regelgevende initiatief genomen tot afschaffing van de vijfminutenregel voor de particuliere televisieomroepen. De regel wordt in de praktijk immers uitgehold daart hij enkel van toepassing is op de Vlaamse omroepen. Doordat

omroepen uit andere landen die ook in Vlaanderen uitzenden wel reclame mogen werven, lijden de Vlaamse omroepen een ernstig financieel en concurrentieel nadeel. Hierdoor gaan de Vlaamse particuliere omroepbedrijven ook steeds minder investeren in kinderprogramma's in het algemeen en de eigen Vlaamse kinderprogramma's in het bijzonder. Tenslotte wordt de regel ook omzeild door het inlassen van videoclips en ander beeldmateriaal tussen de programma's en de reclameblokken.

In de nieuwe regelgeving zal reclame en telewinkelen mogen worden uitgezonden vlak voor of na de kinderprogramma's. Het onderbreken van kinderprogramma's voor het invoegen van reclame- of telewinkelspots blijft echter verboden.

Een gedragscode met betrekking tot reclame gericht op kinderen is voorzien in het ontwerp van decreet. Om te komen tot een grotere investering van de Vlaamse omroepen in kinderprogramma's zal de Vlaamse Regering een initiatief nemen.

2. Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Dany Vandenbossche, Bart Caron en Kris Van Dijck en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 20 maart 2006 door de heren Jurgen Verstrepen en Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellaties tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van het arrest van de Raad van State van 7 februari 2006 met betrekking tot de vernietiging van een erkenning van een lokale radio

Deze motie werd aangenomen door de plenaire vergadering op 19 april 2006. Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering:

1° op korte termijn de nodige maatregelen te nemen om rechtszekerheid te garanderen aan de erkende lokale, regionale en landelijke radio's wat hun erkenningen, hun zendvergunningen en het Vlaamse frequentiebesluit betreft;

2° meer concreet een decreet voor te leggen aan het Vlaams Parlement met gewijzigde criteria voor de toekomstige erkenningen van particuliere lokale radio-omroepen;

3° op basis van de bepalingen in de gecoördineerde mediadecreten de frequenties die vrijgekomen zijn door vernietiging en de niet-gebruikte frequenties zo spoedig mogelijk toe te wijzen op basis van een rechtsgeldig frequentieplan;

4° een correct en snelle oplossing te zoeken voor die lokale radiozenders die volgens de Raad van State ten onrechte geen erkenning hebben gekregen.

Inmiddels keurde de Vlaamse Regering op 1 september 2006 een nieuw besluit goed houdende de bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten en de frequenties die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen.

Het nieuwe besluit komt tegemoet aan de formele opmerkingen van de Raad van State bij het besluit van 18 juli 2003. Inhoudelijk werd het besluit van 18 juli 2003 hernomen, zodat een maximale rechtszekerheid aan de betrokken radio-omroepen werd geboden.

Op 23 juni 2006 werd tevens door de Vlaamse Regering eveneens het voorontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroepen en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005, waarna het aan het Vlaams Parlement werd bezorgd. Wat betreft de erkenningscriteria voor particuliere lokale radio-omroepen wordt artikel 50, eerste lid vervangen als volgt:

“De Vlaamse Regering verleent de erkenning op basis van de volgende criteria: de concrete invulling van de informatie over het eigen verzorgingsgebied in het programma-aanbod en de aantoonbare en beschreven band, die is opgebouwd met de lokale gemeenschap.
De Vlaamse Regering kan aanvullende voorwaarden voor erkenning opleggen.”

Nog dit jaar zullen de nodige uitvoeringsbesluiten worden genomen. De erkenningscriteria zullen in elk geval in een apart besluit worden uitgewerkt.

Nadien zal een beperkte erkenningsronde worden opgestart voor de vrijliggende frequenties.

Bijlage 2

Doelstellingen beleidsbrief media 2007

Algemene doelstellingen:

- het instandhouden van een sterke Vlaamse openbare omroep.
- het geven van alle kansen aan de particuliere omroepen.
- het verzekeren van een gewaarborgde toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod,
- het ondersteunen van de digitalisering van de communicatie in de samenleving,
- het overbruggen van de digitale kloof,
- het toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator,
- een volledige Vlaamse bevoegdheid voor het hele luik van media en telecommunicatie.

1. Instandhouden van een pluriform landschap

1.1 De VRT

- Voor het nieuw op te starten digitale cultuurkanaal van de VRT wordt tegen uiterlijk 1 december 2006 een addendum bij de beheersovereenkomst opgesteld.
- Momenteel worden de mogelijkheden onderzocht voor een verzelfstandiging van het VRT-zenderpark. Als de Vlaamse gemeenschap beslist tot de verzelfstandiging van het zenderpark, zullen de nodige afspraken hiervoor in een aparte overeenkomst uitgewerkt worden.
- Voor DIVA (het gedigitaliseerde audiovisueel archief van de VRT) zullen de Vlaamse gemeenschap en de VRT een aparte overeenkomst maken om de regels inzake financiering en uitbetaling van de middelen, de aanpak en de rapportering van de opvolging vast te leggen.
- Herinvoeren van het VRT-frequentiebesluit.

1.2. Particuliere omroepen:

- Een meer overzichtelijke regeling voor reclame en sponsoring op radio en televisie rzal worden gerealiseerd.De code voor reclame en sponsoring op radio en televisie zal worden aangevuld met enkele specifieke bepalingen gericht op kinderen en jongeren.
- Het decretaal kader voor digitale radio zal worden vervolledigd. De erkenningscriteria voor lokale radio-omroepen worden beperkt tot de informatie over het eigen verzorgingsgebied en de aantoonbare en beschreven band met de lokale gemeenschap. De omroepen worden verplicht om alle omroepsignalen gedurende twee maanden te bewaren
- Verder ligt een ontwerp van decreet voor dat als bedoeling heeft om één rechtspersoon maximaal twee landelijke en/of regionale radio-omroepen te laten uitbaten, om het verbod op ontkoppelde uitzendingen voor landelijke particuliere radio-omroepen te schrappen, om de samenwerkingsmogelijkheden van regionale radio-omroepen onderling en met andere particuliere radio-omroepen te verruimen, en om de mogelijkheid in te voeren voor alle regionale radio-omroepen om te fuseren tot één derde particuliere landelijke radio-omroep. Meteen werd het voorstel meegenomen om de jaarlijkse rapporteringsplicht af te schaffen voor alle particuliere radio-omroepen.

1.3. Geschreven pers

Ik wil in 2007 het huidige systeem van betoelaging van projecten grondig evalueren en mogelijke alternatieven uitwerken om de effectiviteit van de toegekende middelen te verhogen. Ik denk daarbij bijvoorbeeld. aan collectieve initiatieven waarbij de verschillende uitgeversgroepen samenwerken rond opleiding, met bijzondere aandacht voor de onderzoeksjournalistiek. Ik zal hierover met de sector overleggen.

2. Toegang waarborgen tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod.

Ik wil onderzoeken hoe de particuliere omroepen kunnen aangespoord worden om meer programma's te ondertitelen.

Om een adequaat Kijkwijzer-systeem voor de hele audiovisuele sector op te richten in Vlaanderen is de bevoegdheid voor filmkeuring nodig. Vlaanderen moet daarom streven naar de volledige bevoegdheid voor filmkeuring.

3. Digitalisering van de mediadistributiekanalen ondersteunen:

De doelstellingen bij het uitwerken van het beleid met betrekking tot de digitale ether zijn viervoudig:

- het uitrollen van de digitale ether
- de verzelfstandiging van het zenderpark van de openbare omroep
- op termijn: het genereren van financiële opbrengsten voor Vlaanderen
- de analoge switch-off en de optimale organisatie ervan

Wat de Analoge etherafschakeling betreft opteert Vlaanderen voor een begeleide overgang tegen eind 2008. Dit laat toe om voldoende te communiceren, om een kader uit te werken van sociale maatregelen (voor diegenen die een kabelaansluiting niet kunnen betalen) en om de bevolking ten volle bewust te maken van wat digitale etheromroep eigenlijk inhoudt. In de loop van 2007 zal ik in de Vlaamse Regering een concreet plan van aanpak voorleggen.

4. Digitaal Vlaanderen:

De respectievelijk bevoegde ministers werken, met de steun van de voltallige Vlaamse Regering, aan de volgende topprioriteiten.

- De Vlaamse Regering gaat de uitdaging van het Europese actieplan "i2010" aan.
- De Vlaamse Regering blijft verder investeren in innovatie als hefboom voor ICT, met bijzondere aandacht voor de KMO's.
- De Vlaamse Regering blijft verder werken aan de digitale media en digitale inhoud en diensten.
- De Vlaamse Regering investeert in e-vaardigheden als hefboom voor de werkgelegenheid en brug over de digitale kloof.
- Vlaanderen wil zelf het goede voorbeeld geven en de overheidsdienstverlening verbeteren door het aanwenden van ICT (e-government).
- Vlaanderen wil dat toepassingen tot stand komen die een echte meerwaarde hebben of de levenskwaliteit verhogen en daarbij zelf het goede voorbeeld geven
- De Vlaamse Regering wil actief meewerken aan een geïntegreerd beleid
  Daarbij werden ook nog een aantal specifieke doelstellingen en transversale acties geformuleerd:
  - De diversiteit van de software bevorderen
  - Aan de burgers het recht op traditionele dienstverlening waarborgen
  - Doelgroepen: de toegankelijkheid en de kennis van de informatietechnologieën verhogen voor de zwakkere groepen: de bejaarden, de vrouwen en de gehandicapten.

5. Toezicht op de regelgeving door een volwaardige regulator.

- Om de concentraties in de audiovisuele en geschreven **media te monitoren** zal de VRM het Vlaamse medialandschap in kaart brengen.
- In uitvoering van het Europees regelgevend kader voor elektronische communicatienetwerken zal de **analyse van de geografisch relevante markt** voor omroeptransmissiediensten tot het takenpakket van de VRM behoren.

6. Vlaamse bevoegdheid voor omroep en telecommunicatie:

- Zodra de definitieve inhoud van de richtlijn televisie zonder grenzen vastligt en deze goedgekeurd is, wordt gewerkt aan de omzetting hiervan. Ik zal hierbij nagaan of het opportuun is om binnen de mogelijkheden van de richtlijn tot een versoepeling van de Vlaamse regelgeving te komen.
- Ik wil van de gelegenheid ook gebruik maken om na te gaan of onze regelgeving nog aangepast is aan de huidige evoluties. Het lijkt mij het goede moment om, gelijktijdig met de omzetting van de richtlijn, de huidige regelgeving te onderzoeken op consistentie en ze ook, waar mogelijk, te vereenvoudigen.
- Om deze problematiek te kunnen oplossen heeft op mijn initiatief ministerieel overleg plaatsgevonden waaraan de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en het BIPT deelnamen. Hierbij wens ik te streven naar een volledig akkoord dat inhoudt:
    - de frequentieplannen van de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap;
    - de etherpolitie;
    - de wederzijdse wetgeving inzake elektronische communicatie (waarbij lopende procedures worden stopgezet)
    - de ondertekening van het samenwerkingsakkoord.
- Bij positief resultaat zal de Vlaamse Regering het in 2005 overeengekomen samenwerkingsakkoord ondertekenen en voorleggen in het Vlaams Parlement.